

ISSN: 2822-0307 (Print)
ISSN: 2822-0331 (Online)

วารสารสหวิทยาการ และการจัดการร่วมสมัย

Journal of Contemporary and Interdisciplinary Management

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567 Vol.3 No.2 May - August 2024



ชมรมการบริหารสาธารณะ



วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคลชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคลที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้
สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ
หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

Journal of Contemporary and Interdisciplinary Management

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย และบทความทวิภาคีด้านสังคมศาสตร์ ด้านการบริหารการศึกษา การจัดการภาครัฐและเอกชน บริหารธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ การเมืองการปกครอง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

ภาษาอังกฤษ : Journal of Contemporary and Interdisciplinary Management

Website: <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/JCIM>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จะตีพิมพ์บทความในด้านการบริหารการศึกษา การจัดการภาครัฐและเอกชน บริหารธุรกิจ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กำหนด

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมการบริหารสาธารณะ

หมายเหตุ

บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความทวิภาคีในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัยเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน มิใช่ของกองบรรณาธิการ และมิใช่ความรับผิดชอบของชมรมนวัตกรรมการบริหาร การศึกษา ในกรณีการทำวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และนำหลักฐานมาแสดง และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถกระทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind)

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตรเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

โทรศัพท์: 082-6250706 (คุณจิราภรณ์ ชนัญชนะ)

ที่ปรึกษาอาวุโส

ศ.ดร.วรเดช จันทรเดช	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
อาจารย์พี ม่วงนนท์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณาธิการบริหาร

ผศ.ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
-----------------------	---

บรรณาธิการ

ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไผ่ตรี	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
-------------------------	--

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.โกสุม สายใจ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ผศ.ดร.ฐิติมา ให้อย่าง	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
รศ.ดร.ลักขมี งามมีศรี	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร์	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ดร.วัฒนา นนทชิต	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ดร.เบญจ พรพลธรรม	สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ผู้ประสานงาน

จิราภรณ์ ชนัญชนะ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
------------------	---

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น 40/315 หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

สารจากบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จัดทำขึ้นเพื่อต้องการให้เป็นช่องทางของนักศึกษา นักวิชาการ และผู้สนใจในงานวิจัย ในการเผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัยหรือผลงานต่าง ๆ และเป็น แหล่งแลกเปลี่ยนถ่ายทอดองค์ความรู้ต่าง ๆ

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย ยินดีรับบทความด้านการบริหาร การศึกษา การจัดการภาครัฐและเอกชน การบริหารธุรกิจ สหวิทยาการร่วมสมัย รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมศาสตร์ การเมืองการปกครอง และอื่นๆ อีกหลากหลายสาขาวิชา โดยกองบรรณาธิการมีผู้ทรงคุณวุฒิที่ พิจารณาตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสอง ทาง (double-blind) เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของวารสาร



ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยฤทธิ์ ทองรอด

บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

สารบัญ

การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585).....1	
Formulation of the 20 Year Development Goals for Songkhla Province(B.E. 2023 - 2042).	
สุระพรรณ จุลสุวรรณและวันฉัตร จารุวรรณโน	
Surapan Junsuwan and Wanchatt Jaruwanno	
การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง	
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....20	
People participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise	
goods at Muang District Prachuabkhirikhan Province.	
วุฒิชัย ฟองชัย	
Wuthichai Fongchai	
ประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาล	
เมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ.....29	
Effectiveness of Civil registration and identification card administration Bureau of Local	
registration Poochaosamingprai city municipality Samutprakan province.	
ชนิษฐา สีนสอน	
Khanitha Sinsorn	
ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่การศึกษา	
ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต1.....39	
Affecting Factors of Career Path Development; Non Education Degree Officials	
Attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1	
ชนินทร์ ทับเปลียน	
Chanin Thaplian	
แผนธุรกิจร้านซักอบรีดในเขตพื้นที่ตำบลนาุ้ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี.....51	
Business Plan of Laundry Shop in Nawong Subdistrict Mueang District Phetchaburi.	
ณัฐวรรณ ขำขาว	
Natthawat Khamkhao	

การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)

สุระพรรณ จุลสุวรรณ¹ และวันฉัตร จารุวรรณโน²

Retrieved 28-04-2024;

Revised 12-07-2024;

Accepted 28-08-2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการประชาชนและศักยภาพของจังหวัดสงขลา และ (2) จัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ.2566-2585) ซึ่งเป็นดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 โดยการสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามจากประชาชนในจังหวัดสงขลา จำนวน 310 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ และรับฟังความคิดเห็นจากการจัดเวทีประชาคมและการประชุมกลุ่มย่อยจำนวน 4 ครั้งกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จัดทำผลการศึกษาตามกรอบของคณะอนุกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ ด้านวิชาการ กฎหมาย และการบูรณาการแผนงานโครงการกำหนดไว้

ผลการศึกษา พบว่า (1) ประชาชนมีความคิดเห็นว่าจังหวัดสงขลา มีศักยภาพ 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านวัฒนธรรม โดยต้องการให้ความสำคัญกับการพัฒนา 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการจัดการระบบสาธารณสุขปโภค และด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และ (2) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ.2566-2585) กำหนดเป็น “สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน มหานครน่าอยู่ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน” โดยมีแผนงานที่สำคัญประกอบด้วย (1) แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (2) แผนการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป (3) แผนการพัฒนาผู้ประกอบการ SME และ startup เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (4) แผนงานยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูง (5) แผนงานยกระดับสงขลาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน (6) แผนยกระดับด้านการศึกษา (7) แผนพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความยั่งยืน และ (8) แผนพัฒนาเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

คำสำคัญ: เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด จังหวัดสงขลา

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

สังกัด¹⁻² คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ที่อยู่ : 160 หมู่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา รหัสไปรษณีย์ 90000

อีเมล: surapan.ju@skru.ac.th

Formulation of the 20-Year Development Goals for Songkhla Province (B.E. 2023 - 2042)

Surapan Junsuwan¹ and Wanchatt Jaruwanno²

Abstract

This research aimed to (1) investigate the needs of Songkhla's residents and assess the province's potential, and (2) formulate Songkhla's 20-year development goals (2023-2042) in accordance with the Royal Decree on Integrated Area-Based Administration B.E. 2565 (2022). The study employed a mixed-method approach, combining quantitative and qualitative data collection techniques. A survey was conducted using questionnaires distributed to 310 residents of Songkhla province, with data analyzed using frequency and percentage calculations. Additionally, four public forums and focus group discussions were held with relevant stakeholders to gather qualitative insights. The research framework adhered to guidelines set by the Subcommittee on Integrated Area-Based Administration Policy for Academic, Legal, and Plan Integration.

The findings revealed that (1) residents identified education, natural resources and environment, and culture as Songkhla's top three potential areas. The three most prioritized development aspects were quality of life, public utility system management, and natural resources and environment. (2) The 20-year development goal for Songkhla (2023-2042) was established as "Songkhla: ASEAN Economic Hub, Livable Metropolis, Towards Sustainable Development." To achieve this vision, eight key development plans were formulated: (1) infrastructure development, (2) promotion of local identity agricultural products, safe agriculture, bio-agriculture, and agricultural processing, (3) SME and startup development to enhance competitiveness, (4) high-value tourism enhancement, (5) elevation of Songkhla as an ASEAN regional healthcare service center, (6) education system improvement, (7) sustainable natural resources and environmental management, and (8) smart and livable city development.

Keywords: 20-year development goals, provincial development goals, Songkhla Province

Type of Article: Research Article

Affiliation¹⁻² Management Science Faculty, Songkhla Rajabhat University

Address: 160 Village No. 4, Kanchanawarit Road, Khao Rup Chang Subdistrict, Mueang District, Songkhla Province

E-mail: surapan.ju@skru.ac.th

บทนำ

การพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืนเป็นประเด็นสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการกระจายอำนาจและการบริหารงานเชิงพื้นที่ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 มาตรา 20 กำหนดให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) จัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะยาว 20 ปี โดยต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทที่เกี่ยวข้อง (ราชกิจจานุเบกษา, 2565) กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันตามมาตรา 24 เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปี ดังนั้นจังหวัดสงขลาโดย ก.บ.จ. จึงได้กำหนดให้มีการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปีขึ้นในช่วงเดือน พฤษภาคม-กันยายน 2566 ตามวิธีการที่กำหนดใน พรฎ.ดังกล่าว และได้มอบหมายให้คณะผู้วิจัยเป็นคณะทำงานด้านวิชาการ

จังหวัดสงขลา ซึ่งตั้งอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย มีความโดดเด่นทั้งด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศักยภาพทางเศรษฐกิจ (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2564) การวางแผนพัฒนาระยะยาวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการกำหนดทิศทางการเติบโตอย่างยั่งยืนของจังหวัด สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (ธนพันธ์ โล่ประกอบทรัพย์ และคณะ, 2564)

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยภายใต้ความร่วมมือของกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด สำนักงานจังหวัดสงขลา และ ก.บ.จ. จึงได้ดำเนินการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ. 2566-2585) โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมและการวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทและศักยภาพของจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา มาชู และคณะ (2563) ที่เน้นความสำคัญของการวางแผนยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดแบบมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการประชาชนและศักยภาพของจังหวัดสงขลา
2. เพื่อจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ.2566-2585)

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเชิงพื้นที่

การพัฒนาเชิงพื้นที่เป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารจัดการและพัฒนาประเทศในปัจจุบัน โดยมุ่งเน้นการใช้ศักยภาพและทรัพยากรในพื้นที่เป็นฐานในการพัฒนา สุเมธ แก่นมณี และคณะ (2564) ได้นำเสนอแนวคิดการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบองค์รวมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเน้นการบูรณาการมิติต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ร่วมกับการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ธนพันธ์ โล่ประกอบทรัพย์ และคณะ (2564) ที่เสนอว่าการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบองค์รวมเป็นแนวทางสำคัญสู่ความยั่งยืน โดยต้องคำนึงถึงบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่และการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

2. นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565) ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสร้างโอกาสที่เท่าเทียมทางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา มาชู และคณะ (2563) ที่เสนอว่าการพัฒนายุทธศาสตร์จังหวัดควรคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติ แต่ต้องปรับให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของพื้นที่

3. แนวคิดการวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่

การวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่เป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด วรรณา ศิลปอาชา และคณะ (2563) ได้นำเสนอกรอบแนวคิดการวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่ที่ใช้เทคนิค SWOT Analysis ร่วมกับการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain Analysis) เพื่อระบุจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของพื้นที่ ตลอดจนความเชื่อมโยงของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในจังหวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์ และคณะ (2565) ที่ใช้การวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการวิเคราะห์และกำหนดทิศทางการพัฒนา

4. กระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา

การมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นหัวใจสำคัญของการวางแผนพัฒนาจังหวัด ธนพันธ์ โล่ประกอบทรัพย์ และคณะ (2564) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบองค์รวมที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดเป้าหมาย ไปจนถึงการติดตามประเมินผล สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชชุดา มาชู และคณะ (2563) ที่ศึกษาการพัฒนายุทธศาสตร์จังหวัดแบบมีส่วนร่วมในจังหวัดสงขลา โดยพบว่ากระบวนการมีส่วนร่วมช่วยให้ได้แผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและบริบทของพื้นที่มากขึ้น

5. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 20 ปี จำเป็นต้องอาศัยเทคนิคการวางแผนเชิงอนาคต (Foresight Planning) และการสร้างภาพอนาคต (Scenario Planning) จุฑา เทียนไทย และพัชรา พัทธราวิช (2562) ได้นำเสนอแนวทางการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ด้วยเทคนิคการมองอนาคต โดยเน้นการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและการสร้างภาพอนาคตที่เป็นไปได้ในหลายรูปแบบ เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับความไม่แน่นอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดารัตน์ มานะ และคณะ (2564) ที่ใช้เทคนิค Scenario Planning ในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต โดยพบว่าการสร้างภาพอนาคตช่วยให้ผู้มีส่วนได้

ส่วนเสียเข้าใจทิศทางการพัฒนาในระยะยาวและสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่ยืดหยุ่นเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ดังนี้

นักวิจัย (ปี)	องค์กร/พื้นที่/ ประเด็น	วิธีการยก ร่าง	วิธีการ จัดทำ	ยุทธศาสตร์
วิษยานนท์ สุทธโส (2563)	การพัฒนาเขตการค้า ชายแดนไทย- กัมพูชา จังหวัดสระแก้ว	Content Analysis, Delphi	วิเคราะห์ SWOT	1 การพัฒนาศักยภาพและการเตรียมความพร้อมของเขตการค้าชายแดน จังหวัด สระแก้วเพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน 2 การส่งเสริมและการพัฒนาความร่วมมือเพื่อพัฒนาด้านการค้าชายแดน สำหรับการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน 3 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการยกระดับด้านการค้าชายแดนให้มีความ ทันสมัยและเป็นสากล 4 การพัฒนาปัจจัยเกื้อหนุนในการพัฒนาด้านการค้าชายแดนอย่างเป็นระบบและ ครอบคลุมเพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นสากล
วิรงรอง แก้ว สมบูรณ์ และ คณะ (2561)	เตรียม ความพร้อมป้องกัน และแก้ไขปัญหา โรคติดต่ออุบัติใหม่ แห่งชาติb		วิเคราะห์ SWOT สนทนากลุ่ม ประชาคม	1 การพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมสำหรับภัยพิบัติฉุกเฉินด้านสาธารณสุข 2 การพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน รักษา และควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ ภายใต้ แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว 3 การพัฒนาระบบการสื่อสารความเสี่ยงและประชาสัมพันธ์โรคติดต่ออุบัติใหม่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ 5 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมจากภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ในการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่ออุบัติใหม่ 6 การส่งเสริมการจัดการความรู้ การวิจัยและพัฒนา
กัมลาศ ยาวะนิจ และคณะ (2561)	ส่งเสริมการ ท่องเที่ยว จังหวัดสระบุรี		วิเคราะห์ SWOT ประชาคม	1 การปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว 2 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว 3 การเสริมสร้างมูลค่าเพิ่มแก่แหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว 4 การส่งเสริมวัฒนธรรม/ ประเพณีท้องถิ่น/ ชุมชน ส่งเสริมวัฒนธรรมรูปแบบสื่อ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
เสมอ แสงสินธุ์ (2559)	การป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด ในเยาวชน จังหวัดกำแพงเพชร	สัมภาษณ์ แบบสอบถาม	สนทนากลุ่ม ประชาคม	1 ส่งเสริมศักยภาพคนในชุมชน 2 สร้างชุมชนต้นแบบปลอดยาเสพติด 3 สร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชน 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน 5 สร้างภาคีเครือข่าย 6 บูรณาการการจัดการทุกภาคส่วน 7 พัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชน 8 พัฒนาระบบสารสนเทศ
สมบูรณ์ โอฬารกิจเจริญ (2559)	การบริหารจัดการ ทรัพยากรน้ำ จังหวัด หนองบัวลำภู	สัมภาษณ์	สนทนากลุ่ม	1 ด้านการจัดการน้ำอุปโภคบริโภค 2 ด้านการจัดการน้ำเพื่อการผลิต 3 ด้านการป้องกันอุทกภัย 4 ด้านคุณภาพน้ำ 5 ด้านอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติและพื้นที่ต้นน้ำ 6 ด้านการบริหารจัดการ

นักวิจัย (ปี)	องค์กร/พื้นที่/ ประเด็น	วิธีการยก ร่าง	วิธีการ จัดทำ	ยุทธศาสตร์
ประภาส ไชยมี (2559)	การบริหารใน สถานศึกษา จังหวัดยโสธร	สัมภาษณ์	สนทนากลุ่ม	1 การบริหารสถานศึกษา โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วม 2 การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เน้นการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ 3 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 4) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เน้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยเหล่านี้มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดใน พรฎ. และส่วนมากจะได้ยุทธศาสตร์ประมาณ 4 ยุทธศาสตร์ ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดในครั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การสำรวจปัญหา ความต้องการ และศักยภาพจังหวัดสงขลา

เพื่อให้ทราบถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง มาตรา 20 แห่ง พรฎ. ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 ให้ ก.บ.จ.สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด ก.น.บ. จังหวัดสงขลาได้กำหนดวิธีการดังนี้ จังหวัดสงขลา มีประชากรจำนวน 1,431,130 คน (จังหวัดสงขลา, 2565) คำนวณขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมรับระดับความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 พบว่ากรณีประชากรมากกว่า 100,000 คน ใช้ขนาดตัวอย่างเท่ากับ 400 ตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิดสำหรับข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถามแบบปลายเปิด สำหรับข้อมูลความคิดเห็น ประกอบด้วย ศักยภาพของจังหวัด ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชน และแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญา โดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบออนไลน์ (google form) ทำการเก็บรวบรวมโดยการออกหนังสือจากจังหวัดเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้หน่วยงานในพื้นที่กระจายให้กับภาคส่วนต่าง ๆ อย่างไรก็ตามจากการรวบรวมข้อมูลจนถึงวันที่กำหนดพบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามเข้ามาทั้งหมด 310 คน

2. การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปี

ได้มีการจัดทำตาม พรฎ. ข้างต้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันตามมาตรา 24 เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปีมาตรา 24 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับบุคคลดังต่อไปนี้ (1) หัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง (2) หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ใน

จังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัด (3) ผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด (4) ผู้แทนภาคประชาสังคม และ (5) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน โดยจำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนภาคประชาสังคมตาม (4) และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตาม (5) ให้เป็นไปตามที่ ก.น.บ. ประกาศกำหนด

สรุปขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นตอน	การดำเนินการ	ผลการดำเนินการ (ผู้รับผิดชอบ)
วิเคราะห์และจัดทำข้อมูลย้อนหลัง 5-10 ปี	วิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาจังหวัดสงขลา ย้อนหลัง	(ยกร่าง) รายงานส่วนที่ 1 (ฝ่ายเลขาฯ)
สำรวจความคิดเห็น/ความต้องการของประชาชน	จัดทำแบบสอบถาม (google form) ประเด็น ศักยภาพ ปัญหา ความต้องการ (310 ตัวอย่าง)	(ยกร่าง) รายงานส่วนที่ 1 และ 2 (ฝ่ายเลขาฯ)
ระดมความคิดเห็นจากภาคีและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (1)	ประชุมระดมความคิดเห็นจากอนุกรรมการ (ตัวแทนจากภาคส่วนต่างๆ) ครั้งที่ 1 #16 พ.ค. 66 โรงแรมบีพี สมิหลา ครั้งที่ 2 #22 พ.ค. 66 ศาลากลางจังหวัดสงขลา	(ยกร่าง) รายงานส่วนที่ 1 - 6 (อนุกรรมการ+ฝ่ายเลขาฯ)
ระดมความคิดเห็นจากภาคีและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (2)	ประชุมระดมความคิดเห็นจากประชาคม #25 พ.ค. 66 โรงแรมเดอะฟลอรา เมย์	(ร่าง) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด สงขลา 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585) (ฝ่ายเลขาฯ)
ปรับปรุงแผนฯ	ปรับปรุงแผนให้มีความสมบูรณ์ ก.บ.จ. จังหวัดสงขลา 29 พค.66	เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585) (ฝ่าย เลขาฯ)

ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยรายชื่อ ดังนี้

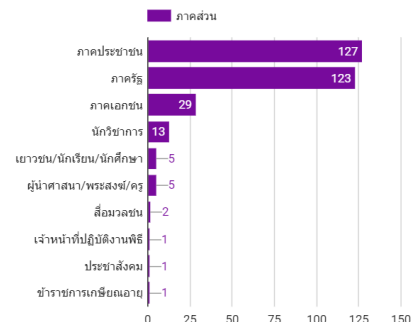
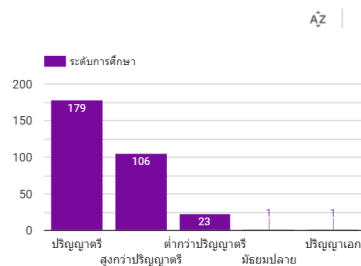
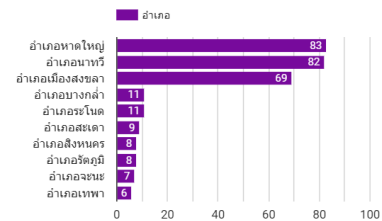
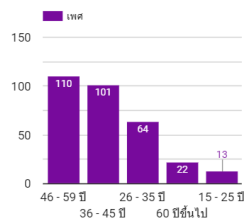
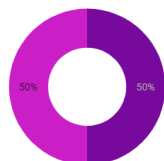
1. ความต้องการประชาชนและศักยภาพของจังหวัดสงขลา

1.1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอยู่ในช่วงอายุ 46-59 ปี รองลงมาเป็น 36-45 ปี ส่วนมากการศึกษาระดับปริญญาตรี กระจายตัวอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ อำเภอนาทวี และอำเภอนาทวีเป็นหลัก ส่วนมากเป็นภาคประชาชนและบุคลากรภาครัฐ (ภาพที่ 1)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสำรวจ

จำนวน
310

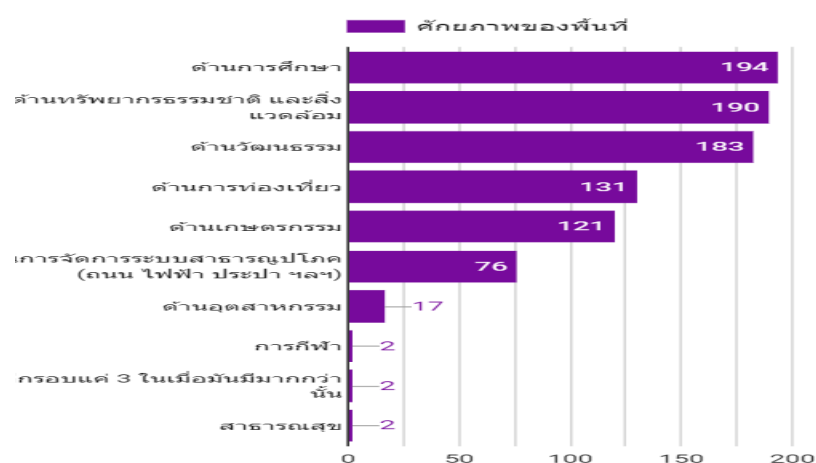


ภาพที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย

1.2 ศักยภาพของจังหวัดสงขลา

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากระบุว่า จังหวัดสงขลา มีศักยภาพ 5 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการท่องเที่ยว ด้านเกษตรกรรม ตามลำดับ และเมื่อใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าจากคำถามปลายเปิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการพูดถึงศักยภาพด้านการท่องเที่ยว การศึกษา การรักษาพยาบาล (ดังภาพที่ 2)

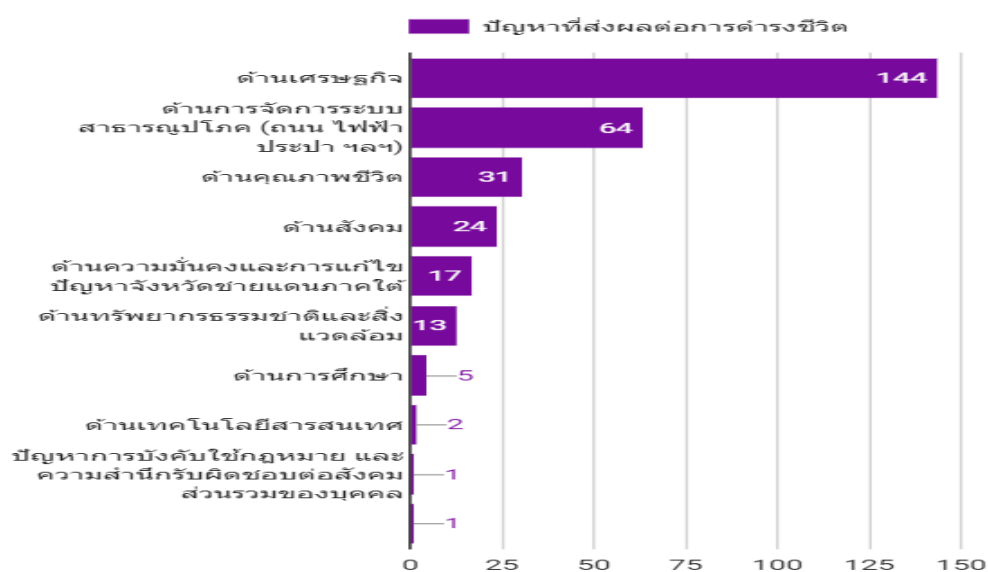


ภาพที่ 2 ศักยภาพจังหวัดสงขลา

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย

1.3 ปัญหาที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากระบุว่า จังหวัดสงขลามิปัญหาที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต 5 อันดับแรก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการจัดการระบบสาธารณูปโภค ด้านคุณภาพชีวิต ด้านสังคม และด้านความไม่มั่นคงและปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ ตามลำดับ และเมื่อใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าจากคำถามปลายเปิด พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการพูดถึงปัญหาที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต ด้านเศรษฐกิจและรายได้ ด้านคุณภาพชีวิต น้ำ การเกษตร (ดังภาพที่ 3)

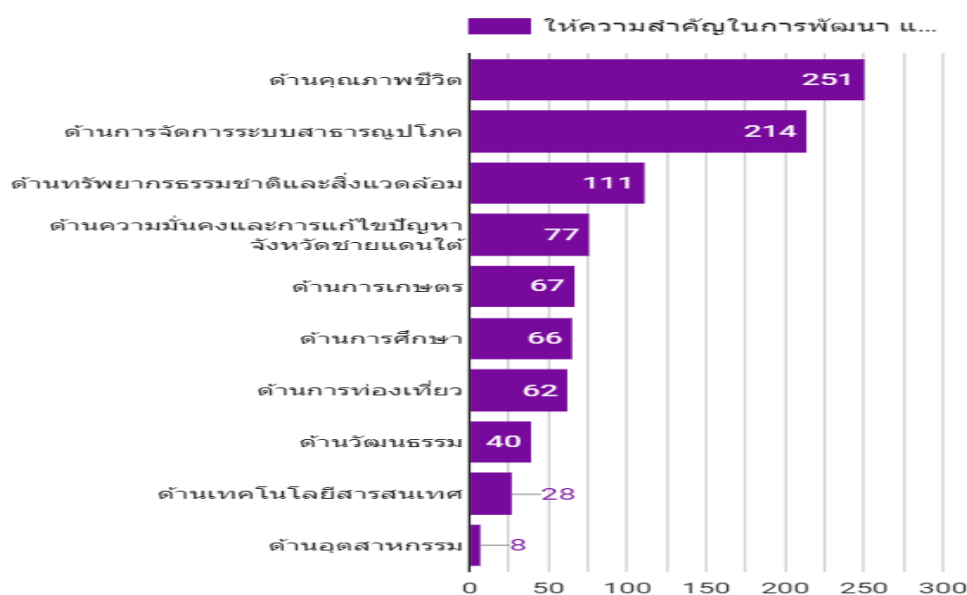


ภาพที่ 3 ปัญหาที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิต

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย

1.4 การให้ความสำคัญกับการพัฒนา

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากระบุว่า จังหวัดสงขลาประเด็นสำคัญกับการพัฒนา 4 อันดับแรก ได้แก่ ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการจัดการระบบสาธารณูปโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านความมั่นคงและการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนใต้ และในส่วนด้านการเกษตร ด้านการศึกษา และด้านการท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นอันดับที่ 5 ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และเมื่อใช้เทคนิคการวิเคราะห์ค่าจากคำถามปลายเปิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว การศึกษา คุณภาพชีวิต (ดังภาพที่ 4)



ภาพที่ 4 การให้ความสำคัญกับการพัฒนา

ที่มา: ประมวลผลโดยผู้วิจัย

2. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ.2566-2585)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา 20 ปี (พ.ศ.2566-2585) ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.น.บ. และ คณะอนุกรรมการวิชาการ กำหนดประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้ (1) บทนำ (2) ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะมีผลต่อการพัฒนา (3) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (4) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (5) ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (6) แผนการดำเนินงานที่สำคัญ/แผนที่นำทาง และ (7) ภาคผนวก (ถ้ามี) โดยมีเนื้อหาโดยสรุปดังนี้

2.1 สถานการณ์การพัฒนาของจังหวัด

จังหวัดสงขลาได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาให้เป็น "ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ ประชาชนมีคุณภาพ สิ่งแวดล้อมยั่งยืน" โดยมีประเด็นการพัฒนาครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง จุดเน้นของการพัฒนาคือการเป็นศูนย์กลางด้านต่างๆ ของภาคใต้ ทั้งด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การศึกษา และการแพทย์ ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและการ รักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ผลการพัฒนาที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าสงขลาประสบความสำเร็จในการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของ ภาคใต้ โดยมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในภูมิภาค แม้จะมีอัตราการหดตัวเล็กน้อยในช่วงที่ผ่านมา ด้านคุณภาพ ประชาชน พบว่าผลการศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และสามารถลด อัตราผู้ป่วยเบาหวานรายใหม่ได้ตามเป้าหมาย สำหรับด้านสิ่งแวดล้อม พื้นที่ป่าไม้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่การ จัดการขยะมูลฝอยยังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จังหวัดสงขลามีความจำเป็นต้องผลักดันการพัฒนาใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจ เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เขตเศรษฐกิจพิเศษ ผู้ประกอบการ การเกษตร และการท่องเที่ยว 2) ด้านสังคม มุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเศรษฐกิจฐานราก 3) ด้านสิ่งแวดล้อม เน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืน การจัดการของเสีย ปรับปรุงคุณภาพน้ำ และส่งเสริมพลังงานทางเลือก โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

จังหวัดสงขลามีสถานการณ์การพัฒนาที่สำคัญใน 3 มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ สงขลาเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุดในภาค ขับเคลื่อนโดยภาคอุตสาหกรรม การค้า และการท่องเที่ยว ด้านสังคม จังหวัดกำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลให้โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลง จำเป็นต้องเตรียมพร้อมรับมือด้วยแนวคิด "สังคมผู้สูงอายุคุณภาพ" ด้านสิ่งแวดล้อม แม้การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนมีแนวโน้มดีขึ้น แต่ยังคงมีความท้าทายในเรื่องขยะอันตราย คุณภาพน้ำ การกัดเซาะชายฝั่ง และคุณภาพอากาศ ซึ่งต้องได้รับการติดตามและแก้ไขอย่างต่อเนื่องเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2.2 ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนา

จังหวัดสงขลา กำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านที่ส่งผลต่อการพัฒนา ได้แก่ 1) ด้านเศรษฐกิจใหม่ ที่มุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์และดิจิทัล 2) ด้านสุขภาพ ที่มีโอกาสพัฒนาเป็นศูนย์กลางบริการสุขภาพครบวงจร 3) ด้านสังคมและประชากร ที่ต้องรับมือกับสังคมสูงวัยและการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ 4) ด้านเทคโนโลยี ที่ต้องส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และ 5) ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม ที่ต้องมุ่งสู่พลังงานสะอาดและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยทุกด้านล้วนมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยกระดับคุณภาพชีวิต และส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนของจังหวัด

2.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัด

จุดแข็ง	จุดอ่อน
สงขลาเป็นเมืองศูนย์กลางของภูมิภาค สงขลาเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภาคใต้เป็นจังหวัดมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่หลากหลายและทันสมัย มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในภาคใต้ เป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพ ศูนย์กลางทางการศึกษา ศูนย์กลางทางการบริการภาครัฐ ศูนย์ทางพลังงาน ศูนย์กลางทางการเงิน ศูนย์กลางทางโลจิสติกส์ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมสิ่งเหล่านี้เป็นที่ดึงดูดของนักลงทุนและนักท่องเที่ยวมีส่วนช่วยให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของจังหวัดในอนาคต ทรัพยากร/พื้นที่สีเขียว/แหล่งท่องเที่ยว จังหวัดสงขลาตั้งติดผู้มาเยือนด้วยทรัพยากรธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวอันเป็นสัญลักษณ์และอาหารอัตลักษณ์ท้องถิ่น รสเลิศ เป็นที่ตั้งของทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในประเทศและพื้นที่ชายแดนที่มีชื่อเสียงซึ่งเข้าถึงได้ผ่านหลายช่องทาง เมืองนี้ยังมีพื้นที่สาธารณะที่กว้างขวางและมีคุณภาพเหมาะสำหรับการพักผ่อนและพักผ่อนหย่อนใจ ภาคการเกษตร นอกจากจังหวัดสงขลามีภาคการเกษตรหลักได้แก่ ยางพารา และการประมงแล้ว สงขลายังมีกิจกรรมการผลิตภาคการเกษตรที่หลากหลายอันนำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจในการขาย	โครงสร้างพื้นฐาน ยังมีปัญหาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัยทุกคน แก้ไขปัญหาการคมนาคมขนส่งและการจราจรติดขัด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี การรับรองความปลอดภัยทางไซเบอร์ และการขยายความครอบคลุมของ WIFI เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการปรับปรุงการเชื่อมต่อและการเข้าถึงทั่วทั้งจังหวัด ระบบโลจิสติกส์ยังต้องการพัฒนาเพิ่มเติม การบริหารจัดการภาครัฐ จังหวัดสงขลายังมีปัญหาในการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจนและนโยบายเชิงบูรณาการ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ควบคู่ไปกับการจัดระบบงบประมาณที่เพียงพอและการเบิกจ่ายอย่างทันท่วงที การเปิดรับนวัตกรรม เทคโนโลยี และกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย สามารถจัดการกับความท้าทายต่างๆ ได้ ความมั่นคงทางปัจจัยการผลิต จังหวัดสงขลาเผชิญกับความท้าทายในด้านความหลากหลายของอุตสาหกรรม การปลูกพืชเชิงเดี่ยว สินค้าเกษตรเป็นสินค้าในขั้นปฐมภูมิและการขาดแคลนแรงงาน ปัญหาการขาดแคลนน้ำและระบบชลประทานในคาบสมุทรสทิงพระ การส่งเสริมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ลดการผูกขาดการผลิต

จุดแข็ง	จุดอ่อน
ผลผลิต แปรรูป และพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของจังหวัดเป็นอย่างมาก ด้านสังคม ประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมที่มีชีวิตชีวาของจังหวัดสงขลาดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยมรดกอันล้ำค่า ภูมิปัญญาอันลึกซึ้ง และแหล่งมรดกโลกที่มีชื่อเสียงภายในเขตเมืองเก่า ความสำคัญทางประวัติศาสตร์และสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางจิตวิญญาณทำให้จังหวัดสงขลาเป็นจุดหมายปลายทางที่เหมาะสมสำหรับการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว ภาครัฐ จังหวัดสงขลาเป็นนโยบายที่ชัดเจนในการเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนและท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภูมิภาค โดยเน้นที่พลังงานหมุนเวียน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการจัดการปัญหาน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำ ให้ความสำคัญกับการเติบโตอย่างยั่งยืนและการดูแลสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมกัน และการสืบทอดอาชีพเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ สิ่งแวดล้อม/ทรัพยากรธรรมชาติ จังหวัดสงขลายังมีปัญหาเกี่ยวกับระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ การรักษาความสะอาด ความพิษและน้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม การปรับปรุงเส้นทางระบายน้ำ การกัดเซาะชายฝั่ง และการบุกรุกแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ สังคม คุณภาพชีวิตของจังหวัดสงขลาไม่ดีพอ เนื่องจากปัญหาต่างๆ เช่น ยาเสพติด การลดลงของจำนวนประชากร แรงงานต่างด้าว ช่องว่างทางการศึกษา ความมั่นคงชายแดน และปัญหาการใช้สื่ออย่างมีความรับผิดชอบ
โอกาส	อุปสรรค
เศรษฐกิจใหม่ เศรษฐกิจแห่งอนาคตมีลักษณะเป็นเศรษฐกิจแบบเน้นคุณค่า มีเป้าหมายสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน เป็นโอกาสให้จังหวัดสงขลาพัฒนาแบบมุ่งเน้นไปที่การแปลงเป็นดิจิทัลและเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อขับเคลื่อนการเติบโตอย่างยั่งยืนด้วยพื้นฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง เน้นใช้ Soft Power ให้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการส่งออกทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยว การสร้างชื่อเสียง การดึงดูดการลงทุน และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในอนาคตจะมีลักษณะเป็น การท่องเที่ยวเชิงหาประสบการณ์และเชิงลึกมากขึ้น ซึ่งได้แรงหนุนจากการรับทราบผ่านสื่อก่อนจะหาประสบการณ์หรือการเรียนรู้จากท้องถิ่นที่แท้จริง จังหวัดสงขลาจำเป็นต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ประสบการณ์การเดินทางผ่านความจริงเสมือน และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวในพื้นที่จริง การดูแลสุขภาพ ความใส่ใจในสุขภาพส่งผลให้เกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ออร์แกนิก การแพทย์ทางไกลช่วยเพิ่มการเข้าถึงการดูแลสุขภาพ และตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรและผลิตภัณฑ์ชะลอวัย แนวโน้มสุขภาพเหล่านี้กระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจจังหวัดสงขลา ผ่าน การสร้างนวัตกรรม จิตบริการ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สังคม แนวโน้มจะเกิดสังคมสูงวัย ช่องว่างระหว่างวัย รูปแบบการใช้ชีวิตในโลกเสมือนจริงมากขึ้น ทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาจังหวัดสงขลา โดยการขับเคลื่อนความยั่งยืนของเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การท่องเที่ยวระยะยาว เทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับทุกประเทศ เป็นโอกาสของจังหวัดสงขลาที่มีความพร้อมในการกำหนดเส้นทางการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพชีวิต และสร้างโอกาสใหม่ๆ ในภาคส่วนต่าง ๆ เพื่ออนาคตมั่นคงและยั่งยืน	เศรษฐกิจใหม่ การเติบโตทางเศรษฐกิจสร้างความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ ความยากจน และภาวะเศรษฐกิจถดถอยทั่วโลก ซึ่งนำไปสู่ความท้าทายด้านการค้าและการลงทุน ความผันผวนทางการเงิน และเงินทุนที่ไม่เพียงพอ นอกจากนี้ สังคมสูงวัย การขาดแคลนแรงงาน ปัญหาแรงงานต่างด้าว และการลงทุนด้านพลังงานทดแทนที่ต่ำ ยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของจังหวัดสงขลา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับการเลิกจ้างงาน ความไม่เท่าเทียมกัน การแบ่งแยกทางดิจิทัล ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และผลกระทบทางจริยธรรม การเมือง/ภาครัฐ/กฎระเบียบ กฎระเบียบที่ไม่มีประสิทธิภาพ ความไม่มั่นคงทางการเมือง การขาดความสอดคล้องของนโยบายงบประมาณสนับสนุนที่จำกัด และกฎหมายประมงชายฝั่งที่เข้มงวดซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัดสงขลา สังคม สังคมสูงวัยก่อให้เกิดความท้าทายต่อการรักษาพยาบาลและสวัสดิการสังคม ในขณะที่ช่องว่างระหว่างวัย ปัญหาการขยายตัวของเมือง และปัญหาสังคมจำเป็นต้องมีนโยบายที่ครอบคลุม การอยู่ร่วมกันในสังคม และความร่วมมือระหว่างรุ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ภัยธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อพัฒนาเศรษฐกิจผ่านภัยพิบัติทางธรรมชาติ การแย่งชิงทรัพยากร และมลภาวะ ทำให้เกิดความไม่มั่นคงสภาพทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะผลผลิตทางการเกษตร การจัดการกับความท้าทายเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืน การลงทุนด้านเทคโนโลยีสะอาด และความร่วมมือระหว่างประเทศ

2.4 เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี (พ.ศ.2566 – 2585)

“สงขลา ศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน มหานครน่าอยู่ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”

ศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง สงขลาเป็นจังหวัดที่มีโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ มุ่งเน้นให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ สามารถดึงดูด นักลงทุน นักท่องเที่ยว จากภูมิภาคอาเซียน

มหานครน่าอยู่ หมายถึง จังหวัดสงขลาเป็นเมืองที่มีขนาดใหญ่ ที่มีความเป็นศูนย์กลางในหลายมิติ มีลักษณะเป็นใจกลางเมือง ชานเมือง และเชื่อมโยงกับเมืองรอบๆ ด้วยระบบการคมนาคมขนส่งที่สะดวก มีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ด้านการค้า การลงทุน มีพหุวัฒนธรรม และมีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม มีศักยภาพในการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเมืองให้มีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกมิติ โดยมีองค์ประกอบที่ดี 6 ประการ คือ การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล การพัฒนาเศรษฐกิจการทำงานร่วมกันทางสังคม ความเท่าเทียมทางสังคม ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต เป็นศูนย์กลางการเชื่อมต่อของภูมิภาค มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอัตลักษณ์ท้องถิ่น และสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับความต้องการของคนทุกกลุ่ม

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง สงขลาเป็นเมืองที่มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) หรือ SDGs

2.5 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี และถ่ายทอดช่วงระยะเวลา 5 ปี

พ.ศ.	2566 – 2570	2571 - 2575	2576 - 2580	2581 - 2585
เป้าหมาย	ศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ เมืองน่าอยู่	ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ IMT-GT เมืองน่าอยู่อัจฉริยะ	ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ ASEAN ตอนล่าง มหานครน่าอยู่	ศูนย์กลางเศรษฐกิจของ ASEAN มหานครน่าอยู่อย่างยั่งยืน
ตัวชี้วัดเป้าหมาย	GPP ขยายตัวมากกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1 (ข้อมูลปี 2559-2564 GDP เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1.19 GPP สงขลา เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ -0.76)	GPP ขยายตัวมากกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1	GPP ขยายตัวมากกว่า ค่าเฉลี่ยของประเทศร้อยละ 1	GPP ขยายตัวมากกว่าค่าเฉลี่ย ของประเทศร้อยละ 1
	HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี (ข้อมูลปี	HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี	HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี	HAI เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.25 ต่อปี

พ.ศ.	2566 – 2570	2571 - 2575	2576 - 2580	2581 - 2585
	2558-2564 เพิ่มขึ้น เฉลี่ยร้อยละ 1 ต่อปี)			
	ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ	ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ	ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้นช่วงละ 1 ลำดับ	ลำดับเมืองน่าอยู่ เพิ่มขึ้น ช่วงละ 1 ลำดับ

2.6 แผนการดำเนินงานที่สำคัญ/แผนที่นำทาง (Roadmap)

พ.ศ.	2566 – 2570	2571 - 2575	2576 - 2580	2581 - 2585
แผนการพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบ โลจิสติกส์ เชื่อมต่อภายในเมืองและประเทศอื่นๆใน ASEAN - ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการห่วงโซ่คุณค่าแบบบูรณาการ	- ขยายพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ SEZ ระบียงเศรษฐกิจ เชื่อมโยงและนิคมอุตสาหกรรม - เพิ่มประสิทธิภาพของระบบโครงสร้างพื้นฐาน โดยใช้เทคโนโลยีระบบอัจฉริยะ	ยกระดับและขยายโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดสงขลาให้รองรับต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในทุกมิติ	พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน
แผนการส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ สินค้าเกษตรอัต ลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป	- ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการผลิตและการแปรรูปที่ได้คุณภาพเพื่อสร้างแบรนด์สินค้าและเข้าสู่ตลาดเฉพาะกลุ่ม (niche market) - สนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทั้งด้านเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป และบรรจุ รวมถึงการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา	เพิ่มประสิทธิภาพห่วงโซ่คุณค่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเกษตรกร ผู้แปรรูปผู้จัดจำหน่ายและผู้ค้าปลีก รวมถึงการขยายตลาดทั้งในประเทศและIMT-GT	ส่งเสริมให้มีการกำหนดมาตรฐาน และคุณภาพ ให้เป็นที่ยอมรับในตลาด ASEAN	ส่งเสริมให้มีการพัฒนาที่มุ่งเน้นความยั่งยืน การปรับตัวตามบริบทการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความเป็นธรรมในผลประโยชน์สำหรับทุกภาคส่วน

พ.ศ.	2566 – 2570	2571 - 2575	2576 - 2580	2581 - 2585
แผนการพัฒนาผู้ประกอบการ SME และ startup เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างระบบนิเวศทางธุรกิจ และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการ และโอกาสในการเข้าสู่ตลาด ASEAN	การส่งเสริมการสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบในระดับอาเซียน การเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การเพิ่มมาตรฐานคุณภาพ เพื่อให้ผู้ประกอบการแสดงตัวตนในตลาด	ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน สร้างโอกาสในการระดมทุน สนับสนุนผู้ประกอบการ เพื่อสังคม และสนับสนุนความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อขับเคลื่อนผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
แผนงานยกระดับการท่องเที่ยวมูลค่าสูง	- ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ อัตลักษณ์ ของสถานที่ท่องเที่ยว และศิลปวัฒนธรรม - ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการปรับปรุง พัฒนา และขยายพื้นที่ หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่	- ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน และการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวระดับสากล - ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมการท่องเที่ยว	- ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ - ส่งเสริมสนับสนุนการตลาดท่องเที่ยวมูลค่าสูง	ส่งเสริมการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แบบมีส่วนร่วมเพื่อความยั่งยืน
แผนงานยกระดับสงขลาให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน	- เพิ่มศักยภาพบุคลากรทางการแพทย์เพื่อให้เป็นเมืองมั่นใจในบริการคุณภาพสูง และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน - ส่งเสริมให้มีการใช้เกษตรชีวภาพ ภูมิปัญญา ความเชื่อความศรัทธา เพื่อการดูแลและรักษาสุขภาพ	- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทั้งรูปแบบการแพทย์สมัยใหม่และการแพทย์ทางเลือก - ยกระดับสงขลาเป็นศูนย์กลางทางการบริการสุขภาพในเขต ASEAN ตอนล่าง	- ส่งเสริมการรักษาเฉพาะทาง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สร้างความร่วมมือและความร่วมมือกับองค์กรด้านสุขภาพระดับภูมิภาค - ลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับ	เสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาและการวิจัยเพื่อสนับสนุนนวัตกรรมในอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และสุขภาพ

พ.ศ.	2566 – 2570	2571 - 2575	2576 - 2580	2581 - 2585
	- ส่งเสริมการสร้าง ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีในทาง การแพทย์และสุขภาพ - ยกระดับสงขลาเป็น ศูนย์กลางทางการบริการ สุขภาพในเขต IMT-GT		อุตสาหกรรมทางการแพทย์ และสุขภาพ โดยเน้น นวัตกรรมการรักษาและ เทคโนโลยี ยกระดับสงขลาเป็น ศูนย์กลางทางการ บริการสุขภาพในเขต ASEAN	
แผนยกระดับ ด้านการศึกษา	ยกระดับการศึกษา เป็นศูนย์กลางของภาคใต้	ยกระดับการศึกษา เป็นศูนย์กลาง IMT-GT	ยกระดับการศึกษา เป็น ศูนย์ กลาง ของ ASEAN ตอนล่าง	ยกระดับการศึกษา เป็นศูนย์กลางของ ASEAN
แผนพัฒนา ทรัพยากรธรรม ชาติ และ สิ่งแวดล้อมสู่ ความยั่งยืน	- เพิ่มขีดความสามารถ ของทุกภาคส่วนในการ รับรู้และรับมือกับภัยพิบัติ ทางธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ - ส่งเสริมการปรับตัวให้ มีการเข้าสู่ระบบ เศรษฐกิจสีเขียว	ยกระดับการใช้ เทคโนโลยีในการบริหาร จัดการภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ และการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	- ส่งเสริมให้มีการ ดำเนินธุรกิจและใช้ชีวิต ที่ เป็น มิตร ต่อ สิ่งแวดล้อม - ส่งเสริมการเติบโต ของเศรษฐกิจสีเขียว	เสริมสร้างมิติ ทาง สังคมของความยั่งยืนโดย การส่งเสริมการเข้าถึง ทรัพยากรและโอกาสอย่าง เท่าเทียมกัน
แผนพัฒนาเมือง น่ายู่อัจฉริยะ	- พัฒนาเมืองเพื่อ รองรับการเป็นเจ้าภาพ ร่วม SEA games ในปี 2568 และ พัฒนา กิจกรรม/ธุรกิจต่อยอด - เสริมสร้างแนวทางการบริหารจัดการเมืองให้ เกิดความน่าอยู่ แบบมี ส่วนร่วมทุกภาคส่วน - ส่งเสริมสนับสนุนการ ใช้ ประโยชน์ จาก	ยกระดับและขยาย การใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น AI, บล็อกเชน และ การวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ เพื่อเป็น เมืองน่ายู่อัจฉริยะ	ส่งเสริมโครงสร้าง พื้นฐานสีเขียว การ อนุรักษ์ ความ หลากหลายทางชีวภาพ และการฟื้นฟูระบบ นิเวศ	ปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐานและเทคโนโลยี เมืองอัจฉริยะแบบมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่อง และ ยั่งยืน

พ.ศ.	2566 – 2570	2571 - 2575	2576 - 2580	2581 - 2585
	เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น AI, บล็อกเชน และการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อเป็นเมืองอัจฉริยะ			

โครงการที่จำเป็นต้องผลักดันแผนการดำเนินงานสำคัญ

- โครงการพัฒนาเชื่อมโยงเครือข่ายพื้นฐานระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียน
- โครงการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เป็นสินค้ามูลค่าสูง
- โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ SME และ Start Up เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสู่อาเซียน
- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ Health and Wellness Medical Hub สู่ภูมิภาคอาเซียน
- โครงการพัฒนาด้านชายแดน เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการค้า การลงทุน สู่ภูมิภาคอาเซียน
- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
- โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่ให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
- โครงการส่งเสริมการพัฒนาสินค้า บริการ เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวมูลค่าสูง
- โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- โครงการส่งเสริม พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อดึงดูดโมเดลพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความยั่งยืน

การอภิปรายผล

จากกระบวนการการจัดทำเป้าหมายพัฒนาจังหวัด 20 ปี ได้ถูกกำหนดไว้แล้วตาม พรฎ. ประกอบกับการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่กระบวนการที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นกระบวนการของการจัดทำเป้าหมายพัฒนาจังหวัด 20 ปี ครั้งนี้จึงสอดคล้องกับหลักวิชาการและกฎเกณฑ์ใน พรฎ. ทุกประการ สำหรับผลวิจัยด้วยคณะผู้วิจัยได้เขียนผลการศึกษิตตามข้อกำหนดเกี่ยวเนื้อหาของเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปี ของคณะอนุกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ ด้านวิชาการ กฎหมาย และการบูรณาการแผนงานโครงการ (อ.ก.น.บ. วิชาการ) ทำให้ผลการศึกษิตครั้งนี้เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว ในส่วนของแนวทางการพัฒนาหรืองานในอดีตใช้คำว่า “ยุทธศาสตร์” นั้น ในครั้งนี้ใช้คำว่า “แผนการดำเนินงานที่สำคัญ”

แทน ซึ่งมีความหมายในลักษณะเดียวกัน แต่แผนการดำเนินงานที่สำคัญของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความแตกต่างกับยุทธศาสตร์ผลงานในอดีตเกือบทั้งหมด เนื่องจาก ประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ ในครั้งนี้ค่อนข้างจะกว้างและหลากหลายกว่าเนื่องจากระยะเวลาในการพัฒนายาวนานกว่านั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ จากการศึกษาพบว่า ข้อคิดเห็นของภาคส่วนที่เข้าร่วมต่าง ๆ ยังมองภาพอนาคตได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ยังยึดติดกับการจัดทำแผนพัฒนาระยะ 5 ปี ดังนั้นในการจัดทำครั้งต่อไป หรือการทบทวนแผน สำนักงานจังหวัดสงขลาควรให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการมองภาพอนาคตมาช่วยในการให้ที่ประชุมเห็นภาพอนาคตมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อจำกัดที่สำคัญเรื่องกลุ่มผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็น ซึ่งคณะผู้วิจัยพบว่าไม่มีกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากเป้าหมายการพัฒนาค้นคว้าครั้งนี้ค่อนข้างมาก ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าต่อไปควรมีการกำหนดสัดส่วนของคนกลุ่มนี้ให้ชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

- กัมลาศ เยาวะนิจ, ฤศศักดิ์ กัลยามิตร, เอก ศรีเชลียง, ดร.ณัฏฐ์ ต๊ะติยะลาภะ และไททัศน์ มาลา. (2561). การกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใต้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. *วารสารวิจัยและพัฒนายุทธศาสตร์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 13(1), 22-33.
- จังหวัดสงขลา. (2565). *แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ.2566-2570 (ฉบับทบทวน พ.ศ.2567)*. สงขลา: สำนักงานจังหวัดสงขลา.
- จุฑา เทียนไทย และพัชรา พัชรานิช. (2562). การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ด้วยเทคนิคการมองอนาคต. *วารสารนักบริหาร*, 39(1), 3-15.
- ธนพันธ์ โล่ประกอบทรัพย์, ชัญญาพัชญ์ เงินดี, และณัฐพร เทพพิทักษ์. (2564). การพัฒนาเชิงพื้นที่แบบองค์รวม: แนวทางสู่ความยั่งยืน. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 14(3), 1-20.
- ประภาส ไชยมี. (2559). ยุทธศาสตร์การบริหารในสถานศึกษาพอเพียงที่มีประสิทธิผล. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 8(2), 168-182.
- ปิยะลักษณ์ พุทธวงศ์, กาญจนา สุระและวรัทยา แจ่มกระจ่าง. (2565). การวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่. *วารสารการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน*, 15(1), 112-128.
- พิรธ บุนยรัตพันธุ์. (2566). *การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2565). *พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565*. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2566, จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2565/A/052/T_0001.PDF

- วรรณาศิลปอาษา, สมบัติ กุสุมาวลี, และจิรประภา อัครบวร. (2563). การวิเคราะห์ศักยภาพเชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาจังหวัด: กรณีศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม. *วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 18(1), 5-26.
- วิชชุดา มาชู, ปกรณ์ ลิ้มโยธินและจุฑามณี ตระกูลมุกดา. (2563). การพัฒนายุทธศาสตร์จังหวัดแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 30, 16-31.
- วิชยานนท์ สุทธิโส. (2563). ยุทธศาสตร์การพัฒนาเขตการค้าชายแดนไทย-กัมพูชา เพื่อการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษาเขตการค้าชายแดน อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 11(2), 152-160.
- วิรงรอง แก้วสมบูรณ์และคณะ. (2561). การจัดทำแผนยุทธศาสตร์เตรียมความพร้อมป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคติดต่ออุบัติใหม่แห่งชาติ (พ.ศ.2560-2564). *วารสารควบคุมโรค*, 44(1), 50-62.
- สมบูรณ์ โอฟารกิจเจริญ. (2559). แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำจังหวัดหนองบัวลำภู. *สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์*, 16(2), 139-174.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)*. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2566, จาก https://www.nesdc.go.th/download/document/Abridged_Plan13.pdf
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2556). *การจัดทำเป้าหมายจังหวัด 20 ปี เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุดารัตน์ มานะ, พงษ์เทพ จันทสุวรรณและจำเนียร ราชแพทยาคม. (2564). การประยุกต์ใช้เทคนิค Scenario Planning ในการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดภูเก็ต. *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 19(1), 77-90.
- สุเมธ แก่นมณี, ธนะจักร เอ็นบำรุง, และศุภวัฒนากร วงศ์ธนสุ. (2564). แนวคิดการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบองค์รวมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*, 14(1), 1-18.
- เสมอ แสงสนธิ์, สุนทรี ดวงทิพย์ และ ปาจริย์ ผลประเสริฐ. (2559). ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในเยาวชน โดยชุมชนในจังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 22(1), 107-118.

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วุฒิชัย พองชัย¹

Retrieved 10-07-2024;

Revised 17-08-2024;

Accepted 28-08-2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสำรวจการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต กับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน และ (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 300 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม สถิติวิเคราะห์ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์เพียร์สัน และ สมการถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษพบว่า (1) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิตกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และ (3) ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิตสามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิตได้ร้อยละ 57.1 ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมตัดสินใจ การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมการดำเนินงาน และ การมีส่วนร่วมการประเมินผล

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของประชาชน การป้องกันและปราบปราม สินค้าหนีภาษี สรรพสามิต อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

สังกัด¹ นักวิชาการอิสระ

ที่อยู่: -

อีเมล: -

People participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods at Muang District Prachuabkhirikhan Province

Wuthichai Fongchai¹

Abstract

The purposes of this study were (1) to evaluate people participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods at Muang District Prachuabkhirikhan Province, 2) to explain correlations between Affecting factors with people participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods, and (3) to submit approach of people participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods. This was quantitative research 300 residents of Muang District Prachuabkhirikhan were sample. Questionnaires were data collection tools. Analytical statistics were percentages standard deviation mean Pearson correlation coefficient and Multiple Regression. Questionnaires were data collection tools. Major findings revealed that (1) people participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods was high level, (2) correlations between Affecting factors with people participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods was significant positive, and (3) Affecting factors could forecast people participation in Prevention and Law enforcement litigation; smuggling excise goods at 57.1 percent and approached were participation in decision making running process take profit and evaluation.

Keywords: People participation, Prevention and Law enforcement litigation, smuggling excise goods, Muang District Prachuabkhirikhan Province

Type of Article: Research Article

Affiliation¹ independent academic

Address: -

E-mail: -

บทนำ

ภาษีสรรพสามิต เป็นภาษีที่รัฐบาลเรียกเก็บจากสินค้าและบริการ 13 ประเภท ได้แก่ สุรา ยาสูบ น้ำมันและผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน เครื่องดื่ม เครื่องไฟฟ้า ไฟ แก้ว และเครื่องแก้ว รถยนต์ เรือ ผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง สินค้าประเภทนม จักรยานยนต์ แบตเตอรี่ และสถานบริการต่าง ๆ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการเก็บภาษีสรรพสามิต ได้แก่ กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง เนื่องจากภาษีสรรพสามิต เป็นภาษีที่รัฐเรียกเก็บจากผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าและบริการที่จัดเป็นส่วนสินค้าที่เรียกว่า สินค้าฟุ่มเฟือย และมีอัตราภาษีเรียกเก็บที่สูง ทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีในลักษณะต่าง ๆ เช่น การซื้อสินค้าที่ไม่ชำระภาษี หรือการหลบเลี่ยงไม่เสียภาษี สินค้าที่หลีกเลี่ยงภาษีสรรพสามิต ที่นิยมซื้อหามาบริโภค ได้แก่ บุหรี่ สุรา เครื่องใช้ไฟฟ้า และที่มีผลร้ายต่อระบบเศรษฐกิจที่สุด ได้แก่ น้ำมันเถื่อนที่มีการลักลอบนำเข้ามากที่สุด ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีพื้นที่ติดกับทะเล ตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นต้นไป จนถึงจังหวัดนราธิวาส และฝั่งอันดามัน ได้แก่ จังหวัดระนอง ที่นอกจากน้ำมันยังมีการนำเข้าอาหารทะเลจากประเทศเมียนมาร์ รวมถึงสินค้าประเภทของใช้สิ้นเปลือง ที่ผ่านมาจากสาธารณประชาชนจีน อีกด้วย การป้องกันและปราบปรามเห็นว่า กรมสรรพสามิตจะดำเนินการอย่างเต็มกำลังแต่ผลลัพธ์ที่ได้อาจไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการชี้แนะของการลักลอบการนำสืบแหล่งรวบรวมสินค้า เป็นต้น ผู้วิจัยสนใจที่จะแสวงหาแนวทางการจัดการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี ดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต กับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต

สมมติฐานการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต อยู่ในระดับปานกลาง
2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

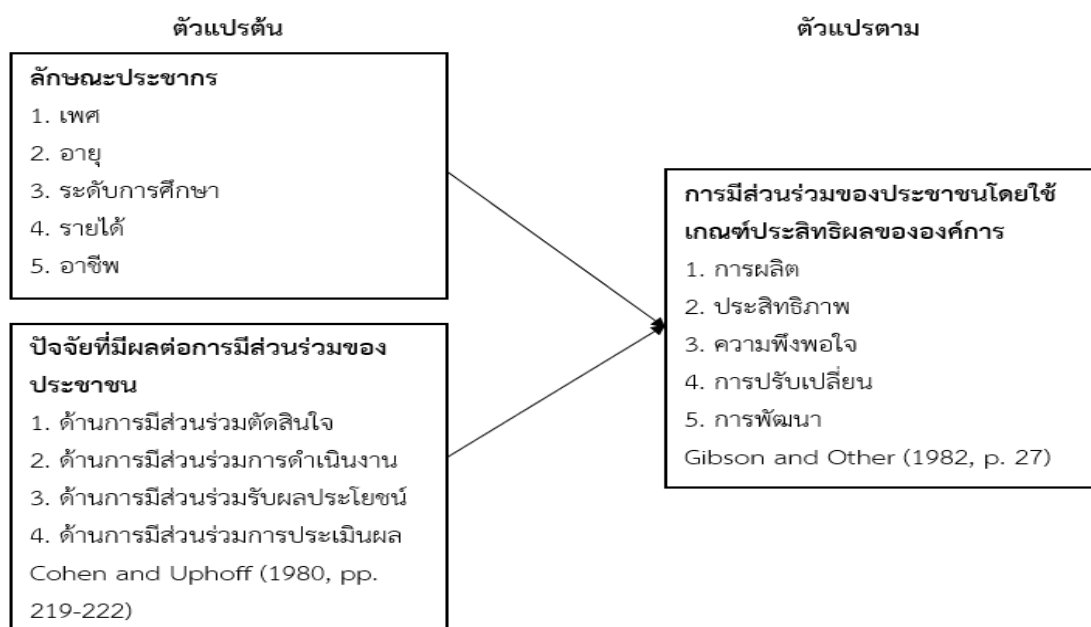
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ได้เกินร้อยละ 30

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ งานวิจัยนี้ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาเสนอเป็นลำดับ ดังนี้ แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม แนวคิดและทฤษฎีประสิทธิผล แนวคิดและความหมายของสินค้าหนีภาษี บริบทชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำหรับกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้สังเคราะห์กรอบแนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากแนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมการประเมินผล (Cohen and Uphoff, 1980, pp. 219-222) และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี เน้นไปที่ผลรวมขององค์การ (Gibson and Other, 1982, p. 27) อธิบายถึงเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลขององค์การว่าประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ การผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับเปลี่ยน และการพัฒนา สามารถสรุปได้ ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: พัฒนาจากปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนของ Cohen and Upoff (1980) และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิผลขององค์การของ Gibson and Other (1982)

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 300 คน โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane Taro, 1973)

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ประกอบด้วย ด้านการมีส่วนร่วมตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมการประเมินผล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ประกอบด้วย การผลิต ประสิทธิภาพ ความพึงพอใจ การปรับเปลี่ยน และ การพัฒนา

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) แบบลิเคิร์ต (Likert ration scales) คือ น้อยที่สุด = 1, และมากที่สุด = 5

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ทำการแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง และทำการรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบทั้งหมด นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติเชิงอ้างอิง ประกอบด้วย สหสัมพันธ์เพียร์สัน และสมการถดถอยเชิงพหุ

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ลักษณะประชากร

ผลการศึกษาพบว่า เพศ ประชาชนส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็น ร้อยละ 57.3 และเพศชาย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ตามลำดับ อายุ ประชาชนส่วนใหญ่มี อายุระหว่าง 26-33 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 อายุระหว่าง 42-49 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 อายุระหว่าง 34-41 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 อายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และอายุ 50-60 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปริญญาตรี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 รองลงมา มัธยมศึกษา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 และปริญญาโท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ รายได้ต่อเดือน กลุ่มรายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่ 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และ 8,000 - 15,000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 15,001 - 22,000 บาท จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 ตามลำดับ และอาชีพ กลุ่มอาชีพค้าขาย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ทำงานบริษัทเอกชน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 รับราชการ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเกษตรกร จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับ มาก ที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมาด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมาด้านการมีส่วนร่วมการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมการประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมาด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการทดสอบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นเชิงบวกระดับปานกลางค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนเชิงบวก

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถพยากรณ์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ได้เกินร้อยละ 30

ผลการทดสอบ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถพยากรณ์และนำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต ได้ร้อยละ 57.1 ส่วนที่เหลือเป็นปัจจัยอื่น ๆ

สมการพยากรณ์ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชน (y) = $1.362 + .226$ การมีส่วนร่วมตัดสินใจ + $.174$ การมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ + $.147$ การมีส่วนร่วมการดำเนินงาน + $.124$ การมีส่วนร่วมการประเมินผล

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษี อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการปรับเปลี่ยน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.29 รองลงมาด้านประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยუნันท์ หวลอาลัย (2562, น. 8) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของ พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก

จังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 เรียงตามลำดับ คือ ด้านประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.28 ด้านการผลิต มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ย 4.11 ด้านการปรับเปลี่ยนหรือปรับตัว มีค่าเฉลี่ย 4.01 และด้านการพัฒนา มีค่าเฉลี่ย 3.58 ตามลำดับ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 รองลงมาการมีส่วนร่วมการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมการประเมินผล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิศร ยืนยง (2561, น. 119) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจินตนา คุ่มภัย (2559, น. 733) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชาวมุขชนในองค์การบริหารส่วนตำบลต้นแบบที่บูรณาการแผนชุมชนสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ชาวมุขชนเห็นว่า อบต. สร้างการมีส่วนร่วมแก่ชาวมุขชน ระดับปานกลาง โดยชาวมุขชนมีส่วนร่วมประชุมหมู่บ้านมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. แนวทางการป้องกันการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีสรรพสามิตที่เหมาะสม ได้แก่ การทำให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีด้วยการแจ้งเบาะแส การลักลอบ

2. แนวทางการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีสรรพสามิตมีปัจจัยที่เสนอให้ทำการพัฒนา ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมการประเมินผล ควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

3. จึงจำเป็นต้องสร้างสิ่งทดแทนและค่านิยมในการสร้างสุขแทนการบริโภคสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. รัฐควรมีนโยบายดึงดูดใจให้กลุ่มชุมชน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายหรือนโยบายปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี เน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยเป็นตัวแทนในการจัดงานประเพณีสร้างข้อตกลงในการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี

2. ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี

3. ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำให้ข้าราชการในหน่วยงานภาครัฐลดละเลิกการบริโภคสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยแนวทงนโยบายดึงดูดใจให้กลุ่มชุมชน ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายหรือนโยบายปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี เน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยเป็นตัวแทนในการจัดการสร้างข้อตกลงในการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษี
2. วิจัยการกำหนดและนํานโยบายที่ชัดเจนในการนโยบายการปราบปรามการลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีสรรพสามิต

เอกสารอ้างอิง

- ธนิตร์ ยืนยง. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดนครนายก. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 5(2), หน้า 119-135.
- ยุวพันธ์ หวลอาลัย. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลช้างตะลูด อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต. โครงการทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์ และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- สมจินตนา คุ่มภัย. (พฤษภาคม-สิงหาคม 2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของชาวชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลต้นแบบที่บูรณาการแผนชุมชนสู่แผนพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 9(2), หน้า 733-748.
- Cohen, John M., and Uphoff, Norman T. (1980). *Participation's Place in Rural Development: seek clarity through specifics*. New York: World Developments.
- Gibson, J. H., John, M. I., & James H. D. (1982). *Organization: Behavior Structure and Processes*. 4th ed. Austin, Texas: Business Publication, Inc.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York: Harper and Row.

**ประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน
สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ**

ชนิษฐา สีนสอน¹

Retrieved 11-07-2024;

Revised 21-08-2024;

Accepted 28-08-2024;

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียว และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้านระดับประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า รายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ที่แตกต่างกัน และ (3) ด้านการจัดการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ การให้บริการ ทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

สังกัด¹ นักวิชาการอิสระ

ที่อยู่: -

อีเมล: love_itzz@hotmail.com

**Effectiveness of Civil registration and identification card administration
Bureau of Local registration Poochaosamingprai city municipality
Samutprakan province**

Khanitha Sinsorn¹

Abstract

This research has 3 objectives (1) To evaluated Effectiveness of Civil registration and identification card Bureau of Local registration Poochaosamingprai City Municipality Samutprakan Province. (2) To compared effectiveness of Civil registration and identification card Bureau of Local registration by means of demographic factors. (3) To explain correlation between effectiveness of Civil registration and identification card with administration of Bureau of Local registration. This research was a quantitative research, 398 sample were residents of Poochaosamingprai City Municipality. Questionares was employed as data collection mean. Aanlytical statistics were frequency percentages mean standard deviation Ananlysis of variances Pearson correlation coefficient. The research results (1) Effectiveness of Civil registration and identification card was high level. (2) There were significant difference among sample incomes demographic factors toward effectiveness of Civil registration and identification card. (3) There were positive significant correlation between effectiveness of Civil registration and identification card with administration of Bureau of Local registration.

Keywords: Effectiveness, providing services, civil registration and identification card administration Bureau of Local registration, poochaosamingprai city municipality, samutprakan province.

Type of Article: Research Article

Affiliation¹ independent academic

Address: -

E-mail: love_itzz@hotmail.com

บทนำ

งานทะเบียนเป็นงานสำคัญที่ส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศในภาพรวมทุก ๆ ด้าน เพราะเป็นเสมือนบัญชีในการจัดลักษณะจำนวนคน จำนวนสัตว์หรือจำนวนสิ่งของตลอดจนงานต่าง ๆ ที่รัฐบาลตั้งไว้เป็นหลักฐานเกี่ยวกับประชาชนพลเมือง งานทะเบียนจึงถือเป็นการจดหรือบันทึกรายการหรือลักษณะต่าง ๆ ของคน สัตว์ สิ่งของหรือกิจกรรมต่าง ๆ ลงไว้ในบัญชีหรือแบบตามที่กำหนดไว้ เพื่อความสมบูรณ์ตามกฎหมายหรือเพื่อการพิสูจน์หรือเพื่อการตรวจสอบหรือเพื่อเป็นหลักฐานอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการหลัก ๆ คือ ประการที่หนึ่ง เพื่อเป็นเอกสารทางกฎหมาย (Legal document) และประการที่สอง เพื่อเป็นข้อมูลทางสถิติ (Statistics data)

สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานอยู่ภายใต้กรอบภารกิจและหน้าที่ของท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีปลัดเทศบาลเป็นนายทะเบียนท้องถิ่นตามมาตรา ๖๖ ของพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ภารกิจที่รับผิดชอบในการให้บริการเกี่ยวกับงานทะเบียนราษฎรและงานบัตรประจำตัวประชาชน ยกเว้นงานทะเบียนครอบครัว งานทะเบียนชื่อบุคคล งานทะเบียนพินัยกรรม เป็นต้น โดยให้บริการครอบคลุม ๕ ตำบล ได้แก่ ตำบลสำโรง ตำบลสำโรงกลาง ตำบลสำโรงใต้ ตำบลบางหัวเสือ และตำบลบางหญ้าแพรก

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้ให้บริการด้านงานทะเบียนราษฎรและงานบัตรประจำตัวประชาชน จึงศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อนำผลการวิจัยไปเสนอหน่วยงานเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และพัฒนาการให้บริการที่สร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการและประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในศาสตร์ทางการบริหารและองค์การ นับว่าเป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่า การบริหารองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด องค์การจะอยู่รอดและมีความมั่นคงจะขึ้นอยู่กับ

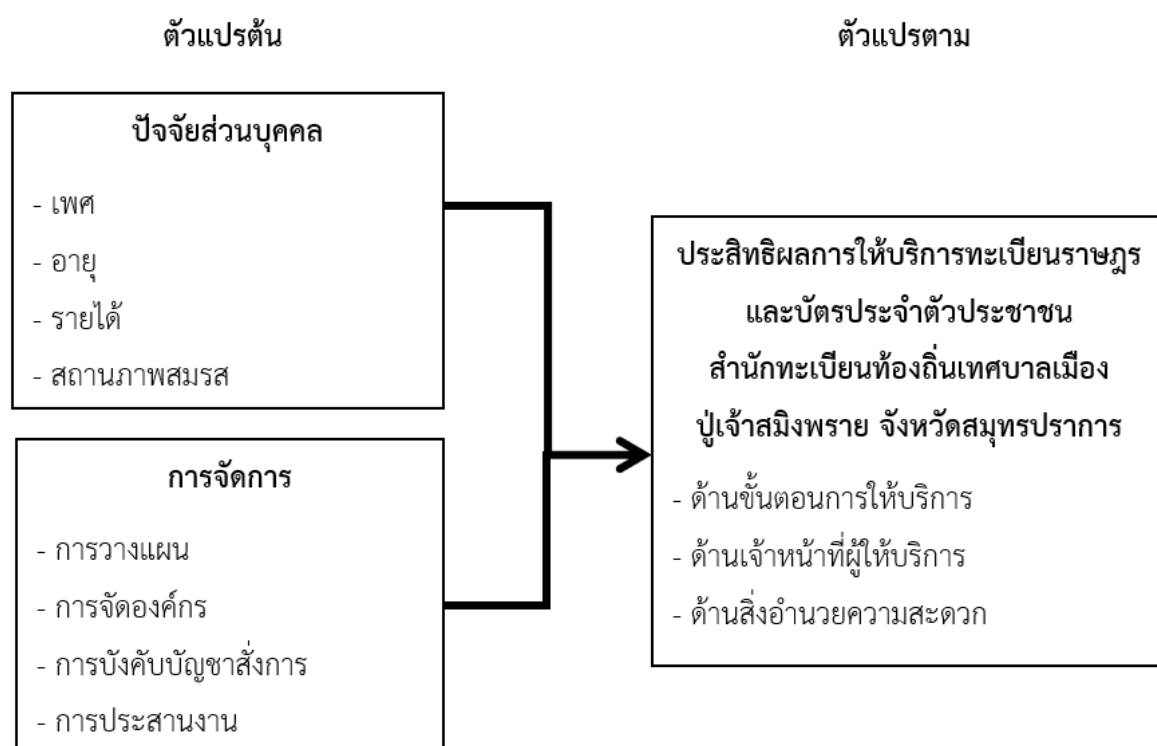
กับประสิทธิผลองค์กร (ธงชัย สันติวงษ์, 2537) โดย Steer (1977) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการวัดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ การวัดประสิทธิผล โดยตัวบ่งชี้เดียวจะใช้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมที่สุดเพียงตัวเดียวในการวัดประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน เช่น ความสามารถในการผลิต ความสำเร็จในการกิจและการบรรลุเป้าหมาย และการวัดประสิทธิผล โดยบ่งชี้ตัวบ่งชี้หลายตัวเป็นการวัดที่ได้รับการนิยามอย่างกว้างขวาง โดยจะใช้ตัวบ่งชี้หลายตัวที่เหมาะสมในการวัดประสิทธิผล เช่น การวัดประสิทธิผลจากหน้าที่หลัก 4 ประการดังนี้ (Hoy and Miskel, 1991, อ้างอิงใน ธนะสิทธิ์ เจียวชัยภูมิ, 2546) ซึ่งมีปัจจัยหรือตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลขององค์กร แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะขององค์กร ปัจจัยด้านลักษณะสภาพแวดล้อม ปัจจัยด้านบุคลากรขององค์กร และปัจจัยด้านนโยบายการบริหารและการปฏิบัติงาน จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิผลขององค์กรสามารถวัดได้จากการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์กร โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของการบรรลุวัตถุประสงค์และการประเมินผลโดยประชาชนซึ่งประเมินจากความพึงพอใจของประชาชน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินการให้บริการสาธารณะ เป้าหมายของการให้บริการ คือ การสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ

ตาม แนวคิดของ Henry Fayol เสนอหลักการบริหารไว้ 5 ประการ คือ POCCC (สมัยศ นาวิการ, 2526) ได้แก่ P = Plan (การวางแผน) O = Organize (การจัดองค์กร) C = Command (การสั่งการ) C = Coordinate (การประสานงาน) และ C = Control (การควบคุม) เป็นหลักการสากลทั่วไปของการบริหารในองค์กร ซึ่งให้เห็นว่า เน้นที่กระบวนการบริหารขององค์กร ทั้งในส่วนการวางแผน การจัดองค์กร การสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม เช่นเดียวกับ Koontz, Harold D. and Cyril O'Donnell (1972) ให้ความหมายของการจัดการ หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของเป็นอุปกรณ์การจัดการนั้น ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนในการจัดการเอาไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การจัดคน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การควบคุมดูแล (Controlling)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการให้บริการ โดยนำแบบประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. 2566 ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ มากำหนดแนวคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาการจัดการทั้ง 5 ด้าน ดังนี้



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือวัด คือ แบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชากรที่อาศัยในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเทศบาลเมืองปู้เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 398 คน โดยได้ออกแบบเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว โดยใช้แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปรับจากเครื่องมือการวิจัยในลักษณะเดียวกัน เพื่อให้ได้คำถามที่มีความสอดคล้องกับประสิทธิผลในการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู้เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการที่ศึกษามากที่สุด

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเทศบาลเมืองปู้เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 68,722 คน (ฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร, กันยายน 2566)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานเทศบาลเมืองปู้เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 398 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และกำหนดขนาดตัวอย่างตามการคำนวณของ Taro Yamane, 1967 (อ้างถึงใน จินตจุฑา จันทรประสิทธิ์, 2559) เพื่อหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ค่าระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และให้ค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (e) 0.05

เครื่องมือในการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 1. เพศ 2. อายุ 3. รายได้ และ 4. สถานภาพสมรส จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะประเมินค่าด้วยมาตรวัด (Rating Scale) ใน 5 ระดับ มีคำตอบ 5 ตัวเลือก โดยเป็นการสอบถามปัจจัยด้านการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ตามแนวคิดของ (Henri Fayol) ประกอบด้วย 1. ด้านการวางแผน 2. ด้านการจัดองค์กร 3. ด้านการบังคับบัญชา 4. ด้านการประสานงาน และ 5. ด้านการควบคุม จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝ่ายให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย 1. ด้านขั้นตอนการให้บริการ 2. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และ 3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 9 ข้อ

โดยที่แบบสอบถามในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1961) และได้กำหนดมาตรส่วนประมาณค่าของแบบสอบถามเป็น 5 ระดับได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยข้อคำถามมีลักษณะเชิงบวก

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ประสิทธิภาพการให้บริการโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน โดยมีความคิดเห็นด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ด้านขั้นตอนการให้บริการ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ เนื่องจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ เป็นหน่วยงานที่ให้บริการประชาชน การให้บริการที่สะดวกรวดเร็ว และการสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ การมีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเป็นมิตรและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความรู้ ความสามารถในการให้บริการ และมีความสุภาพ กิริยามารยาทที่ดีในการให้บริการ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อระดับประสิทธิภาพการให้บริการมากที่สุด แต่ทั้งนี้ขั้นตอนในการให้บริการนั้น สามารถส่งผลต่อประสิทธิภาพในการให้บริการด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะการมีโครงสร้างของขั้นตอนในการให้บริการที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน เกิดความคล่องตัวในการให้บริการ โดยมีลำดับและระยะเวลาของในแต่ละขั้นตอนที่ให้บริการอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน รวมไปถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการให้บริการที่จำเป็นต้องมีการจัดสรรให้เพียงพอต่อการให้บริการ การจัดสถานที่ สภาพแวดล้อมในการให้บริการให้มีสถานที่ในการรองรับผู้เข้ารับบริการอย่างเหมาะสม รวมไปถึงการจัดวางตำแหน่งของการให้บริการอื่น ๆ เช่น การมีป้ายบอกสถานที่หน่วยงานหรือขั้นตอนการติดต่อ และการเข้ารับบริการที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล เรืองฤทธิ์ (2560) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พบว่าระดับประสิทธิผลของการให้บริการนั้นอยู่ในระดับมาก ทั้งในรายด้านและภาพรวม โดยด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านการสื่อสาร และด้านเทคโนโลยีและวัสดุอุปกรณ์ ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักดีริตา อ่อนสุระทุม (2560) ได้ศึกษาถึง ประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร โดยผลจากการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลการให้บริการในภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่ให้บริการและด้านคุณภาพการให้บริการ ด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก นั้นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับเช่นกัน

การเปรียบเทียบประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ผู้ใช้บริการสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการนั้นสามารถ สรุปได้เป็นรายด้าน ดังนี้

ประชาชนผู้ให้บริการสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เพศส่งผลต่อความคิดเห็นเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐพล เรืองฤทธิ์ (2560) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักงานทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผลจากการเปรียบเทียบ พบว่า ประชาชนที่มีลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศต่างกันมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักดีริตา อ่อนสุระทุม (2560) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร โดยผลจากการเปรียบเทียบประสิทธิผลในการให้บริการนั้น พบว่า เพศมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ด้านอายุ ประชาชนผู้ให้บริการสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ช่วงอายุไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นเรื่องประสิทธิภาพการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล เรืองฤทธิ์ (2560) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพการให้บริการของสำนักงานทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยผลจากการเปรียบเทียบพบว่า ช่วงอายุมีผลต่อประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานทะเบียนอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน แต่ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของภักดีริตา อ่อนสุระทุม (2560) ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตาก้า อำเภอคำตาก้า จังหวัดสกลนคร โดยผลจากการเปรียบเทียบประสิทธิผลในการให้บริการนั้นพบว่า ช่วงอายุมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ด้านรายได้ ประชาชนผู้ใช้บริการสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการที่มีรายได้ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนไม่แตกต่างกันในภาพรวม แต่มีความคิดเห็นที่แตกต่างในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า รายได้ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวม แต่มีความคิดเห็นที่แตกต่างในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภทิรา เพ็งจันทร์ (2562) ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของศูนย์บริหารราชการฉบับไวสสะอาด ในยุคราชการ 4.0 สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของศูนย์บริหารราชการฉบับไวสสะอาด ในยุคราชการ 4.0 สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับงานวิจัยของภักดีริตา อ่อนสุระทุม (2560) ได้ศึกษาถึงประสิทธิผลการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตากกล้า อำเภอคำตากกล้า จังหวัดสกลนคร โดยผลจากการเปรียบเทียบ พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตากกล้า อำเภอคำตากกล้า จังหวัดสกลนคร ในรายด้านต่างกัน

ด้านสถานภาพสมรส ประชาชนผู้ใช้บริการสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า สถานภาพสมรสนั้นไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นเรื่องประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภทิรา เพ็งจันทร์ (2562) ได้ศึกษาถึง ประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของศูนย์บริหารราชการฉบับไวสสะอาด ในยุคราชการ 4.0 สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของศูนย์บริหารราชการฉบับไวสสะอาด ในยุคราชการ 4.0 สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

การจัดการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งปัจจัยการจัดการประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม ซึ่งปัจจัยทั้ง 5 มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการให้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งอธิบายได้ว่า ประชาชนผู้ใช้บริการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ มีความคิดเห็นในปัจจัยการจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงาน และการควบคุม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการมีการบริหารจัดการที่มีการกำหนดโครงสร้างพื้นฐานในการปฏิบัติงานและการกำหนดขั้นตอนในการให้บริการที่มีประสิทธิผล ชัดเจน และไม่ซับซ้อน มีการวางแผนของการลดขั้นตอนที่ดี ผู้บังคับบัญชามีการกำหนดและดูแลบริหารจัดการ

ผู้ได้บังคับบัญชาอย่างเป็นระบบ มีการประสานงาน และการควบคุมงานที่ให้บริการเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาทีนี เทพวีระพงศ์ (2561) ได้ศึกษาถึง ประสิทธิภาพการให้บริการของที่ทำกำการไปรษณีย์ตลาดคำเที่ยง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยผลจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์ถึง ประสิทธิภาพการให้บริการของที่ทำกำการไปรษณีย์ตลาดคำเที่ยง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของกลุ่มประชากรผู้ให้บริการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1. สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ควรให้ความสำคัญในขั้นตอนของการให้บริการ ให้มีขั้นตอน ระยะเวลา และระบบในการให้บริการให้ชัดเจนและรวดเร็วตามระยะเวลาที่กำหนด และควรมีพนักงานสำหรับให้บริการคัดกรอง แนะนำผู้ให้บริการให้มีความพร้อมในด้านเอกสาร ข้อมูล ก่อนเข้ารับบริการ ณ จุดให้บริการ ลดขั้นตอนในการรับบริการ

2. สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ควรให้ความสำคัญกับการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยเฉพาะในด้านการให้บริการ เช่น บุคลิกภาพ การแนะนำ น้ำเสียงในการพูด ประสานงาน กริยา มารยาท การแต่งกายให้มีความเหมาะสมต่อการให้บริการ รวมไปถึงการอบรมเสริมความรู้ที่เกี่ยวกับองค์กร หรือการให้บริการในแต่ละส่วนขององค์กรให้แก่เจ้าหน้าที่ทุก ๆ ส่วนงานได้เรียนรู้ อย่างเท่า ๆ กันเพื่อความรวดเร็วในการให้บริการในการติดต่อสอบถามข้อมูลของผู้รับบริการ

3. สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองปู่เจ้าสมิงพราย จังหวัดสมุทรปราการ ควรให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดทำ หรือจัดเตรียมป้ายชี้แจงขั้นตอนในการให้บริการ หรือป้ายบอกตำแหน่งสถานที่ที่บริการตามประเภทต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน รวมไปถึงการติดตั้งป้ายห้อง ฝ่าย แผนก กอง พร้อมกับขั้นตอนและรายละเอียดของการให้บริการอย่างละเอียด และควรมีจุดบริการสำหรับติดต่อสอบถามในทุก ๆ ส่วนงาน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว ลดขั้นตอนในการรับบริการและการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่หน้าชีสรรพสามิต

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำผลการวิจัยไปต่อยอด และศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดดัชนีความสุขในการทำงาน หรือการให้บริการ รวมไปถึงการตอบสนองความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ปรับปรุง และแก้ไขในการให้บริการควบคู่ไปกับการสร้างความสุขในการทำงาน และการให้บริการต่อประชาชน

2. ควรมีการทบทวนปัจจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมประเด็นปัญหามากยิ่งขึ้น เช่น เพิ่มสมมติฐานในด้านอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เช่น การวัดความพึงพอใจในการรับบริการของประชากร การวัดคุณภาพในการให้บริการหรือการวัดระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การบริหารทรัพยากรบุคคลในองค์กร หรือความปลอดภัยในการทำงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เป็นต้น

3. ควรมีการศึกษาในเชิงผสมผสานที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพร่วมกัน ด้วยการใช้แบบสอบถามประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อมตามความจริงในทุกระดับและได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด จะทำให้ได้ผลวิจัยที่ชัดเจนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จินตจุฑา จันทร์ประสิทธิ์ (2559). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงระบบสารสนเทศของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) พื้นที่ภาคที่ 1 เขตที่ 1 จังหวัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร, เพชรบุรี.
- ธนสิทธิ์ เจริญชัยภูมิ. (2546). *การบริหารองค์การให้มีประสิทธิภาพเพื่อการแข่งขัน : กรณีศึกษา บริษัทโกลโบ ฟู้ดส์ จำกัด*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ณัฐพล เรืองฤทธิ์ . (2560). *ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักทะเบียนอำเภอสามร้อยยอดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, ประจวบคีรีขันธ์.
- ภักดีริดา อ่อนสุระทุม. (2560). *ประสิทธิผลการให้บริการงานทะเบียนราษฎรของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำตากล้า อำเภอคำตากล้า จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ รป.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.
- วาทีณี เทพวีระพงศ์. (2561). *ประสิทธิผลการให้บริการของที่ทำการไปรษณีย์ตลาดคำเที่ยง อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพมหานคร.
- ภักทิรา เพ็งจันทร์. (2562). *ประสิทธิผลการให้บริการประชาชนของศูนย์บริหารราชการฉบับไวใสสะอาดในยุคราชการ 4.0 สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, ประจวบคีรีขันธ์.
- ธงชัย สันติวงษ์, (2537). *การบริหารงานบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 7), กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- สมยศ นาวิการ. (2526). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- Hoy, Wayne. K and Cecil G. Miskel. (1991). *Educational Administration : Theory Research and Practice: 4 thed*. New York : Harper Collins.
- Steers, R.M. (1977). *Organizational Effectiveness A Behavioral View*. Santa Monica, CA: Goodyear.

**ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา
สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1**

ชนินทร์ ทับเปลี่ยน¹

Retrieved 12-07-2024;

Revised 18-08-2024;

Accepted 28-08-2024;

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพรรณนาอุปสรรคและแนวทางแห่งความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 (2) เพื่อระบุปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค. (2) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 6 คน และผู้บริหารการศึกษา จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 7 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสอบถามเชิงลึกด้วยคำถามแบบมีโครงสร้าง ผลการศึกษา พบว่า (1) ความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถก้าวหน้าในชีวิตการทำงานได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากโครงสร้างของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติ นั้น มีการกำหนดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งไว้จำกัด โดยเฉพาะการเข้าสู่ตำแหน่ง ผูกพันด้วยวุฒิทางการศึกษา ทำให้ไม่สามารถครองตำแหน่ง ระดับสูงได้ ด้านการพิจารณาความดีความชอบ ระบบการประเมินยังคงมีระบบอุปถัมภ์ (2) ปัจจัยที่มีผลสำหรับความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 พบว่า ปัจจัยด้านความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้รับบริการ และด้านการเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่หน่วยราชการอื่น ๆ มีความต้องการในทุกระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้า บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

สังกัด¹ นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1

ที่อยู่: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 264 หมู่ 2 ถ.ศิริธยา ต.ธงชัย อ.เมือง จ.เพชรบุรี 76000

อีเมล: chanin.hr1@gmail.com

Affecting Factors of Career Path Development; Non Education Degree Officials Attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1

Chanin Thaplian¹

Abstract

Affecting factors of career path development; non education degree officials attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1 This research aimed to (1) describe opportunity and barrier of career path development; officials attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1. (2) to identify Affecting factors of career path development; non education degree officials attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1. This was qualitative research, Key informants were 7 executive and official attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1. Data collection employed In depth Interview. Findings were as follows; (1) opportunity and barrier of career path development; officials attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1 was Royal decree of Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1, that defined qualification of executives must be Educational degree. (2) Affecting factors of career path development; non education degree officials attached to Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1 were satisfaction of executives official and customers, the best solution was keep on study in optimum curriculum and transfer to another division.

Keywords: Affecting factors career path, development non education degree officials, Prachuap Khiri Khan Primary Educational Service Area District Office 1

Type of Article: Research Article

Affiliation¹ Human Resources Operations Specialist Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 1

Address: Phetchaburi Primary Educational Service Area Office, Area 1, 264 Moo 2, Kirirathaya Road, Thongchai Subdistrict, Mueang District, Phetchaburi Province 76000

E-mail: chanin.hr1@gmail.com

บทนำ

ตามความใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 หมวด 3 การกำหนดตำแหน่ง วิทยฐานะ และการให้ได้รับเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่ง มาตรา 38 กำหนดว่า ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามี 3 ประเภท ดังนี้

ก. ตำแหน่งซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้สอนในหน่วยงานการศึกษา ได้แก่ ตำแหน่ง (1) ครูผู้ช่วย (2) ครู มีในหน่วยงานการศึกษาได้ (3) อาจารย์ (4) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (5) รองศาสตราจารย์ (6) ศาสตราจารย์ มีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนในระดับปริญญา

ข. ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ตำแหน่ง (1) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา (2) ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีในสถานศึกษา (3) รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (4) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (5) รองอธิการบดี (6) อธิการบดี มีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนในระดับปริญญา และ (7) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ค. ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ได้แก่ (1) ศึกษานิเทศก์ (2) ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด หรือตำแหน่งของข้าราชการที่ ก.ค.ศ. นำมาใช้กำหนดให้เป็นตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป นักทรัพยากรบุคคล

นักวิชาการเงินและบัญชี นักวิชาการศึกษา นักวิเคราะห์นโยบายและแผน นักวิชาการพัสดุ นักวิชาการตรวจสอบภายใน นิติกร เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี และเจ้าพนักงานธุรการ เป็นต้น

โดยการกำหนดระดับตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยให้น่ากฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีโครงสร้างการบริหารงานประกอบด้วย กลุ่มงานต่าง ๆ จำนวน 10 กลุ่ม และสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 118 แห่ง มีข้าราชการที่ปฏิบัติงานประกอบไปด้วยตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู ครูผู้ช่วย ศึกษานิเทศก์และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2)

จากการที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีหลายประเภท ได้แก่ ครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ทุกประเภทล้วนเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพ.ศ. 2547

เหมือนกัน แต่ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) กลับไม่ได้รับการดูแลที่เท่าเทียมกัน เหมือนกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา(สำนักงาน ก.ค.ศ.) ซึ่งเป็นผู้ควบคุมหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ทั้งในเรื่องการได้รับเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง ครู และศึกษานิเทศก์ ใช้อัตราการรับเงินเดือนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2558 เหมือนกับผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา แต่บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) กลับให้นำบัญชีอัตราเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งที่เป็นข้าราชการประเภทเดียวกัน ทำให้มีการเรียกร้องจากสมัชชาบุคลากรทางการศึกษา เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2556 คือการแก้ไขมาตรา 31 ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ให้ใช้เงินเดือนตามบัญชีของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศ และครู ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ส่วนในเรื่องของเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพก็มีความแตกต่างอีกเช่นกัน กล่าวคือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ สามารถมีความก้าวหน้าในการเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้ทุกเลขที่ตำแหน่ง ในขณะที่ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) มีข้อจำกัดในการเลื่อนระดับให้สูงขึ้นได้เพียงบางเลขที่ตำแหน่งเท่านั้น ตามกรอบอัตรากำลังตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ซึ่งในปัจจุบันบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 มีความก้าวหน้าได้ถึงระดับชำนาญการพิเศษ เพียง 9 เลขที่ตำแหน่งเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งอื่นที่สามารถก้าวหน้าได้ถึงระดับเชี่ยวชาญ ได้ถึง 1200 เลขที่ตำแหน่งอีกทั้งเรื่องเงินวิทยฐานะและค่าตอบแทนที่ได้รับ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย สถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ตั้งแต่วิทยฐานะชำนาญการขึ้นไปจะมีสิทธิได้รับเงินวิทยฐานะ และเงินค่าตอบแทนพิเศษ ซึ่งต่างกับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) จะต้องมียกระดับชำนาญการพิเศษ เท่านั้นที่จะได้รับค่าตอบแทนเพียง 3,500 บาท ซึ่งเท่ากับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ดำรงตำแหน่ง ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ที่มีวิทยฐานะชำนาญการ จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงต้องการจะศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค. (2) ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ว่าบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา 38 ค. (2) ดังกล่าวมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับความก้าวหน้าของตนเอง ทั้งในเรื่องการเลื่อนเงินเดือน เลื่อนระดับ และโอกาสในการพัฒนาความก้าวหน้าของตนเอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการปรับปรุงนโยบายและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่มีต่อความก้าวหน้าในอาชีพของบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ของส่วนราชการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพรรณนาอุปสรรคและแนวทางแห่งความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1
2. เพื่อระบุปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1" ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ Herzberg ได้ทำการศึกษารื่องของการจูงใจโดยเสนอว่ามีปัจจัย 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการจูงใจพนักงานให้ทำงาน คือ (ประดัลภ์ ปัทมพลลังกูร, อ้างใน ดวงพร อุไรวรรณ, 2558) 1) Motivation Factors (ปัจจัยจูงใจ) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงาน โดยตรงเพื่อจูงใจให้บุคลากรเกิดความชอบและรักในงานที่ทำ เป็นการกระตุ้นให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในองค์กรและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ปัจจัยประเภทนี้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของบุคลากรในองค์กรได้อีกด้วย ปัจจัยจูงใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงานของบุคคล การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบในงาน ความก้าวหน้าในอาชีพ 2) Maintenance Factor (ปัจจัยการดำรงรักษา) หรือ Hygiene factor (ปัจจัยอนามัย) เป็นปัจจัยภายนอกที่ป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน การเสนอสุขอนามัยไม่ใช่วิธีการจูงใจที่ดีที่สุดในพื้นที่ของ Herzberg แต่เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานหรือการขาดงานของพนักงาน ได้แก่ เงินเดือน โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน สถานะของอาชีพ นโยบายและการบริหารงาน สภาพการทำงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว ความมั่นคงในการทำงาน วิธีการปกครองของผู้บังคับบัญชา

Maslow (1970) เป็นผู้พัฒนาทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs Theory) เห็นว่าความต้องการของบุคคล จัดแบ่งเป็น 5 ระดับจากต่ำไปสูง ดังนี้ 1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) 2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) 3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belonging and Love Needs) 4. ความต้องการการยอมรับนับถือ (Esteem Needs) 5. ความต้องการความเป็นตัวตนอันแท้จริงของตนเอง (Self – Actualization Needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุด

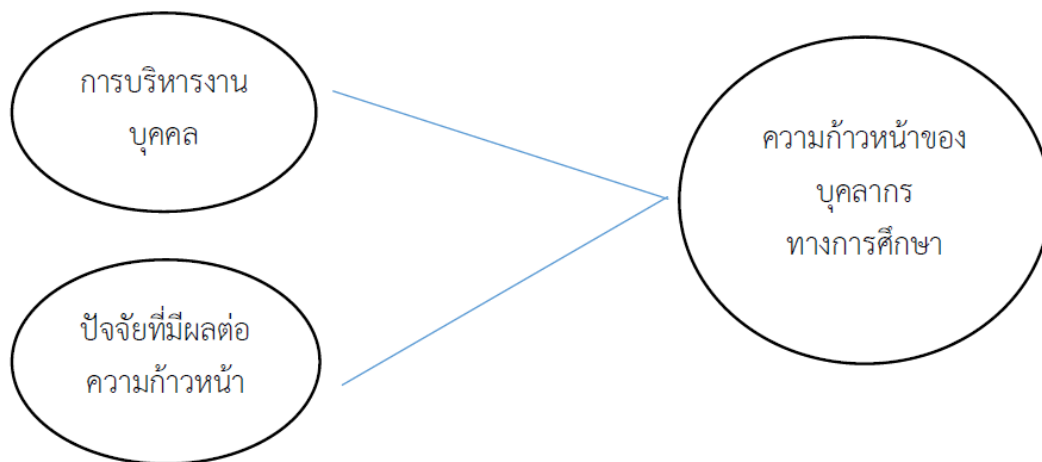
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ทิพาวิดี เมฆสุวรรณ (2547, น. 18-20, น. 164-171) ได้อธิบายไว้ว่าการบริหารงานบุคคลมีหลักปรัชญาในการดำเนินงานอยู่ 2 ระบบ ได้แก่ ระบบคุณธรรมและระบบอุปถัมภ์ 1) ระบบคุณธรรม (Merit System) เป็นระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยอาศัยอำนาจสิทธิ์เด็ดขาด ของผู้บริหารซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณธรรมในการนำมาใช้บริหารจัดการองค์การ โดยไม่เห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากระบบอุปถัมภ์

หลักการสำคัญของระบบคุณธรรมมี 4 ประการคือ (ชลิดา ศรมณีและพูนศรี สงวนชีพ, 2526, น. 39) 1.1) หลักความเสมอภาคและโอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equality of opportunity) หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากร ที่เข้ามาทำงานในองค์กรทุกคน ได้รับความเท่าเทียมกันสำหรับบุคคลที่มีคุณสมบัติความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่ตรงกับความต้องการ 1.2) หลักความสามารถ (Competence) หมายถึง การพิจารณาในการคัดเลือกบุคลากรการบรรจุแต่งตั้ง การมอบหมาย และการเลื่อนขั้น โดยยึดหลักความสามารถของบุคคลมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา 1.3) หลักความมั่นคงในอาชีพการงานตำแหน่งหน้าที่ (Security on tenure) หมายถึง การให้หลักประกันหรือคุ้มครองสำหรับบุคลากรขององค์กร เพื่อให้บุคลากรมั่นใจว่าจะไม่ถูกให้ออกจากงาน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร 1.4) หลักความเป็นกลางทางการเมือง (Political neutrality) หมายถึง การไม่ใช้อิทธิพลทางการเมืองเข้าแทรกแซงในองค์กร และผู้บริหารมีหน้าที่ในการดูแลองค์กรให้ปลอดจากอิทธิพลทางการเมืองซึ่งจะเป็นสิ่งที่ทำลายการบริหารองค์กรโดยระบบคุณธรรม 2) ระบบอุปถัมภ์ (Patronage system) เป็นระบบการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยอาศัยความสัมพันธ์ส่วนบุคคลเหตุผลทางการเมือง และความพึงพอใจส่วนบุคคลมาใช้ในการตัดสินใจ โดยไม่คำนึงถึงความรู้ ความสามารถและความเหมาะสมเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นหลักการที่ตรงกันข้ามกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์โดยใช้ระบบคุณธรรม หลักการสำคัญของระบบอุปถัมภ์ประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้ (เศรษฐชัย ชัยสนิทและมาลัย ม่วงเทศ, 2554, น. 35 - 37) 2.1) หลักการสืบสายโลหิต เป็นการให้ความสำคัญทางสายโลหิตมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจรับบุคลากรเข้ามาทำงาน การแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง 2.2) หลักการความพึงพอใจเป็นพิเศษ โดยเลือกบุคคลที่มีความใกล้ชิดหรือเป็นบุคคลที่โปรดปรานเป็นพิเศษ 2.3) หลักการแลกเปลี่ยนเป็นการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความก้าวหน้าในอาชีพ เบญจา สวัสดิโอ (2539, น. 17-18) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพ ออกเป็น 3 ปัจจัย ดังนี้ 1) องค์กรหรือหน่วยงาน กำหนดความก้าวหน้าในอาชีพไว้ดังนี้ 1.1) การเลื่อนเงินเดือน เป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่งของระบบราชการซึ่งผู้ที่ทำงานดีมีผลงาน จะได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นการตอบแทน 1.2) การเลื่อนตำแหน่ง มี 3 ลักษณะ คือ 1.2.1) การเลื่อนตำแหน่งที่กำหนดเป็นระดับควบ โดยการเลื่อนในระดับควบนี้มีการกำหนดเงินเดือนขั้นต่ำหรือกำหนดจำนวนปีในบางกรณีผู้บังคับบัญชาต้องประเมินความเหมาะสมด้วย 1.2.2) การเลื่อนตำแหน่งที่ว่าง เป็นการเลื่อนตำแหน่งในระดับสูงกว่าที่ว่างลง ผู้ที่เหมาะสมจะได้รับพิจารณาแต่งตั้ง 1.2.3) การเลื่อนตำแหน่งที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) กำหนดซึ่งเป็นตำแหน่งทางวิชาการโดยจะใช้ผลงานและการให้การรับรองความเชี่ยวชาญมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา 1.3) การส่งเสริมทางวิชาการ เป็นการส่งเสริมให้ได้รับการศึกษา ฝึกอบรม และดูงานเมื่อบุคคลได้รับการบรรจุเข้าทำงานแล้ว 1.4) การสับเปลี่ยนโยกย้ายหน้าที่ เป็นการเปิดโอกาสให้บุคลากร ได้มีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างกว้างขวางขึ้น นโยบายขององค์กรที่ส่งเสริมและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาความก้าวหน้า 2) ผู้ปฏิบัติงาน ความก้าวหน้าเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานจะประสบความสำเร็จในการทำงานได้จะต้องปฏิบัติงาน ดังนี้ 2.1) ด้านจิตใจผู้ปฏิบัติงานต้องมีความตั้งใจ มุ่งมั่น มีความคิดว่าต้องก้าวหน้าและทำงานอย่างสุดความสามารถให้งานออกมาดีที่สุด 2.2) ด้านความรู้ทางด้าน

วิชาการ ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้ ความชำนาญในงานที่ตนเองปฏิบัติ 2.3) ด้านการใฝ่หาความรู้ ผู้ปฏิบัติงานต้องพัฒนาตนเอง โดยการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เข้ารับการฝึกอบรมศึกษาดูงาน 2.4) ด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานต้องรู้งานที่ตนเองปฏิบัติ งานในกลุ่มงาน/ฝ่าย/กอง/สำนัก และงานในหน่วยงานที่ตนเองสังกัดในภาพรวม และรวมไปถึงรู้เป้าหมายของหน่วยงาน 2.5) การทำงานอย่างมีคุณภาพ ต้องทำงานโดยมีแผนงาน ทำงานด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว และถูกต้องตามเป้าหมายและหลักวิชาการ 2.6) ความสามารถในการปรับความรู้และปรับตนให้เข้ากับงาน จะต้องมีความทักษะในการนำความรู้มาปรับให้เข้ากับการทำงาน รวมทั้งจะต้องรู้จักนิสัยใจคอและความถนัดของผู้ร่วมงาน 2.7) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีทัศนคติที่ดีในการรับราชการ กล่าวคือต้องมีสำนึกว่าข้าราชการ คือ ผู้รับใช้ประชาชนมีความซื่อสัตย์สุจริต 2.8) มีมนุษยสัมพันธ์ดีในการปฏิบัติงานกับบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาเพื่อนร่วมงาน ลูกน้อง ลูกค้ายูรับบริการ 2.9) มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และต่อผลของงาน 2.10) เป็นผู้มีระเบียบวินัย 2.11) มีสุขภาพอนามัยแข็งแรง 2.12) มีความกล้าในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง 2.13) มีความสามารถในการประสานงาน 3) คุณภาพการทำงาน คุณภาพการทำงานที่ส่งผลถึงความก้าวหน้า ได้แก่ 3.1) การรักงาน พอใจในงานของตน เห็นคุณค่าของงาน ซึ่งจะทำให้เกิดความรักและผูกพันต่องาน 3.2) การเรียนรู้งาน ต้องศึกษากฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงาน และต้องแสวงหาความรู้ คำแนะนำจากผู้มีประสบการณ์ เพื่อนำมาปรับปรุงการทำงาน 3.3) การเรียนรู้เพื่อนร่วมงาน การเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อขอความร่วมมือและเพื่อให้การทำงานร่วมกันมีประสิทธิภาพ 3.4) การเร่งรัดงาน งานที่ได้รับมอบหมายจะต้องรับทำให้เสร็จสิ้นโดยเร็วเพื่อพร้อมที่จะทำงานชิ้นต่อไป 3.5) การริเริ่มงาน ผู้ปฏิบัติงานต้องสนใจใฝ่หาความรู้ที่จะทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงงานให้มีความเจริญก้าวหน้ามีประสิทธิภาพ มีผลงานเพิ่มขึ้น 3.6) การมีระเบียบวินัย การปฏิบัติตามกฎระเบียบและวินัยของหน่วยงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จำนวน 6 คน และผู้บริหารการศึกษา จำนวน 1 คน รวมผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้น จำนวน 7 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกด้วยแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 จากการวิเคราะห์แก่นสาระ ความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผู้วิจัยเน้นองค์ประกอบของความก้าวหน้าในการรับราชการตาม หลักการบริหารงานบุคคลของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย การบริหารงานบุคคลตามหลักระบบคุณธรรม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคน เน้นการใช้ระบบคุณธรรมในการบริหารงาน เริ่มจากการสรรหาบรรจุแต่งตั้งบุคลากร ที่อ้างอิงจากระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา แต่ปัญหาความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค. (2) แม้ว่าจะกระบวนการสรรหาจะสอดคล้องกับหลักการตามหลักระบบคุณธรรม แต่ด้านความก้าวหน้ามีปัญหาคือโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังขององค์การไม่ได้ระบุให้บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค. (2) ให้สามารถได้รับการเลื่อนระดับไปสู่ขานาญการพิเศษได้ในปริมาณที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของ บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ส่วนทาง ด้านการพิจารณาความดีความชอบ ในระบบการบริหารงานบุคคล มอบอำนาจให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นพิจารณาโดยใช้ระบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม จากการสัมภาษณ์ พบว่า มีปัญหาอย่างแน่นอนแต่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญไม่ได้แสดงออกจนสามารถสังเกตได้อย่างชัดเจนเนื่องจากกังวลในผลกระทบที่จะตามมา ด้านการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น

จากคำให้สัมภาษณ์ พบว่า มีร่องรอยแสดงให้เห็นถึงปัญหาที่มาจากโครงสร้างขององค์การ กฎเกณฑ์และกฎระเบียบ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดขึ้น ส่งผลขัดแย้งต่อความก้าวหน้าในอาชีพด้านการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น

จากการวิเคราะห์แก่นสาระ พบว่า ความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สามารถก้าวหน้าในชีวิตการทำงานได้ในระดับหนึ่ง เนื่องจากโครงสร้างของหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินั้น มีการกำหนดกรอบอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา อื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ไว้อย่างจำกัด โดยเฉพาะการเข้าสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้นผูกพันด้วยวุฒิทางการศึกษา ทำให้ไม่สามารถครองตำแหน่ง ระดับสูงได้ ส่งผลอย่างขัดแย้งต่อ ความก้าวหน้าในอาชีพด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ส่วนด้านการพิจารณาความดีความชอบผลการดีความพบว่ามี ปัญหาที่ซ่อนอยู่เป็นลักษณะระบบอุปถัมภ์ ที่เน้นคุณค่าของบุคคลที่เป็นบุคคลที่เป็นลูกน้องญาติมิตรและเครือข่าย แม้ว่าจะมีระเบียบปฏิบัติและระบบการประเมิน แต่ระบบอุปถัมภ์ ไม่เคยหมดไปจากหน่วยงานราชการของประเทศไทย

ปัจจัยที่มีผลสำหรับความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรรมการครองตน ผลการสัมภาษณ์สามารถ สรุปได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา ทั้งในมุมมองของระบบคุณธรรมและระบบอุปถัมภ์ ที่ไม่อาจแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ในระบบราชการของประเทศไทยหรือทุกประเทศในโลก เนื่องจากคนยังมีกิเลส ปัจจัยด้านความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้รับบริการ จัดว่ามีความสำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้บังคับบัญชาที่ส่วนมากจะเป็นบุคคลในยุคหลังสงครามเวียดนามที่ยึดติดระบบเจ้าขุนมูลนาย ค่อนข้างมากและระบบราชการของประเทศไทยยังขาดการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าว และมักจะปรากฏเสมอในสื่อต่าง ๆ เป็นประจำ ปัจจัยด้านการศึกษา มีผลอย่างมาก เพราะการศึกษาต่อ เช่น ปริญญาโท หรือปริญญาตรีสาขาอื่น เพราะจะช่วยลดระยะเวลาในการเลื่อนระดับที่สูงขึ้น และอาจเปลี่ยน สาขาการรับราชการได้ เป็นทางเลือกที่เหมาะสมที่ผู้ให้ข้อมูลสำคัญให้น้ำหนักมากในการให้สัมภาษณ์

จากการวิเคราะห์แก่นสาระ พบว่า ปัจจัยที่มีผลสำหรับความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ด้านที่สำคัญที่สุด ได้แก่ ด้านความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและผู้รับบริการ จัดว่ามีความสำคัญยิ่งต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา โดยเนื่องจากผู้บังคับบัญชาที่ส่วนมากจะเป็นบุคคลในยุคหลังสงครามเวียดนาม ที่ยึดติดระบบเจ้าขุนมูลนาย ค่อนข้างมากและระบบราชการของประเทศไทย ยังขาดการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าว และในปัจจุบันความต้องการการบริการของผู้มาติดต่อราชการ มีอยู่ในระดับสูง สิ่งใดที่รบกวนแม้แต่เล็กน้อยก็ไม่พอใจและมักใช้สื่อในการโจมตีเพื่อให้เสียหายเสมอ ปัจจัยเดียวที่มีผลในเชิงบวก ต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ การเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ หน่วยงานราชการอื่น ๆ มีความต้องการในทุกระดับการศึกษา

การสังเคราะห์แนวทางการก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1

ด้านการปฏิบัติราชการ บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรที่จะปฏิบัติราชการ ตามระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน และคำสั่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน ของการบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อใดที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม สามารถขอความเป็นธรรมตามระบบ ได้ เนื่องจากปัจจุบันการบริหารราชการเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนที่ข้าราชการทุกระดับ ต้องปฏิบัติตาม

ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ทางเลือกที่ดีที่สุด ได้แก่ การเพิ่มคุณวุฒิทางการศึกษาที่เหมาะสมและการปรับย้ายไปสู่หน่วยงานที่มีความต้องการตรงกับสาขาวิชาการที่ศึกษามา เพราะจากผลการสัมภาษณ์แสดง ชัดเจนว่า สามารถก้าวหน้าได้ระดับหนึ่งเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างของหน่วยงานราชการมีความจำเพาะที่มากเกินไป และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของหน่วยงานราชการ เน้นที่ job specificationมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้พิจารณาขีดความสามารถของมนุษย์ โดยเฉพาะตำแหน่งผู้บริหาร

ด้านการครองตน บุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ควรเน้นการครองตน ในด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างแรงจูงใจให้รักความก้าวหน้า จากการศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของตนเองเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน

ด้านปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สอดคล้องกับ สิทธิกร สุทธิประภา (2021) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาชีพของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาชีพครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับ ค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) น้ำหนักของปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาชีพ ของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เรียงลำดับความสำคัญ ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าและผลตอบแทน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพ และด้านนโยบายขององค์กร โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.83 สามารถร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาวิชาชีพครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้ร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้านความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สอดคล้องกับงานของ บังอร โกศลปริญญานันท์ และพรณี ศรีวานิชย์พุฒิ (ม.ป.ป.) ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่มีผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยภาพรวม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน ด้านปัจจัย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม ด้านปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

แนวทางการความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 สอดคล้องกับ อมรเทพ คำเพชร (2554) พบว่า ปัจจัยการรับรู้ในบทบาทปัจจัยความเชื่อถือระหว่างบุคคล ปัจจัยด้านลักษณะงาน และปัจจัยด้านภาวะผู้นำ มีผลต่อความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่วนราชการควรหาแนวทางปรับโครงสร้างขององค์การ เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษา สามารถมีแนวทางรับราชการที่เหมาะสมกับคุณวุฒิและความสามารถ โดยไม่ต้องยึดติดกับคุณวุฒิทางการศึกษาจนไม่อาจใช้สมรรถนะที่มีอยู่

2. ส่วนราชการควรปรับปรุงการกำหนดกรอบอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้เหมาะสมกับปริมาณงานในปัจจุบันและสอดคล้องกับการเติบโตในหน้าที่การงานของแต่ละระดับ แต่ละตำแหน่ง

3. ส่วนราชการควรมีการจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการและการเลื่อนเดือนของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) ให้เป็นไปตามระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่ใช่ระเบียบของข้าราชการพลเรือนโดยอนุโลม

4. ส่วนราชการควรปรับปรุงมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2) และเพิ่มมาตรฐานวิทยฐานะให้กับบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค. (2)

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้มากขึ้น เพื่อความเข้าใจในการศึกษาในครั้งต่อไป

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปควรใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณควบคู่กับการศึกษาเชิงคุณภาพเพื่อค้นหาถึงปัจจัยตัวแปรอื่น ๆ นอกจากปัจจัยที่มีผลต่อเส้นทางความก้าวหน้าของบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 และเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดของข้อมูลที่มีความครบถ้วนและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบความก้าวหน้าระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแต่ละตำแหน่ง เพื่อให้ทราบความแตกต่างในความก้าวหน้าในแต่ละตำแหน่ง

เอกสารอ้างอิง

- ชลิดา ศรมณี และพูนศรี สงวนชีพ. (2526). *การบริหารงานบุคคล*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.
- ทิพาดี เมฆสุวรรณ. (2547). *แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 1 เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคลภาครัฐ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- บังอร โกศลปริญญานันท์ และพรณี ศรีวานิชย์พุมิ. (ม.ป.ป.). *ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ*. เข้าถึงได้จาก https://app.northbkk.ac.th/research/_themes/downloads/abstract/1571136390_abstract.pdf, กรกฎาคม 2566.
- เบญจา สวัสดิโอ. (2539). *การบริหารงานบุคคล*. เชียงใหม่: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงพร อุไรวรรณ. (2558). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดำรงอยู่ในงานของบุคลากรโรงพยาบาลเมตตาประชารักษ์ (วัดไร่ขิง)*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชานโยบายสาธารณะและการจัดการภาครัฐ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (23 ธันวาคม 2547). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 121/ตอนพิเศษ 79 ก หน้า 22.
- เศรษฐชัย ชัยสนธิ และมาลัย ม่วงเทศ. (2554). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: โสภณ.
- สิทธิกร สุทธิประภา และศักดิ์ชัย นิรัญทวี. (2564). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาวิชาชีพของครูศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ*. การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- อมรเทพ คำเพชร. (2554). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของพนักงานครู ในสถานศึกษาที่ถ่ายโอนสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม* มหาวิทยาลัยบูรพา, 7(2), หน้า 100 – 112.
- Herzberg, B. M. (1959). *The motivation to work*. New York: John Wiley and sons.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper and Row.

แผนธุรกิจร้านซักอบรีดในเขตพื้นที่ตำบลนาเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ณัฐวรรณ ขำขาว¹

Retrieved 12-07-2024;

Revised 17-08-2024;

Accepted 28-08-2024;

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการซักอบรีดในเขตพื้นที่ตำบลนาเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการซักอบรีดของผู้ใช้บริการในเขตพื้นที่ตำบลนาเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี และ (3) จัดทำแผนธุรกิจร้านซักอบรีดในเขตพื้นที่ตำบลนาเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการแบ่งตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) แบบมีสัดส่วน (Proportionate Sampling) จำนวน 337 คน โดยคำนวณจากสูตร Taro Yamane ซึ่งใช้ Google Form ในการเก็บข้อมูล โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยประกอบด้วย (1) ข้อมูลด้านพฤติกรรมใช้บริการซักอบรีด 24 ชั่วโมง เพราะความสะดวก รวดเร็ว รูปแบบเครื่องซักผ้าแบบใดก็ได้ ใช้บริการ 2 ครั้ง/สัปดาห์ ช่วงเวลา 18.01 – 21.00 น. ในวันเสาร์ ในอัตราค่าบริการ 30 บาท รู้จักร้านด้วยตนเอง เห็นด้วยในการมี Application ให้บริการ ส่วนใหญ่รีดผ้าด้วยตนเองและไม่เคยใช้บริการรีดเสื้อผ้า (2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการ (4 Ps) ด้านบริการโดยผู้ให้บริการเน้นด้านคุณภาพของการซักอบรีดเป็นหลัก ด้านอัตราค่าบริการผู้ให้บริการให้ความสำคัญกับการมีป้ายราคาแจ้งให้ทราบอย่างชัดเจน ด้านช่องทางผู้ให้บริการให้ความสำคัญในด้านสถานที่ให้บริการใกล้ที่พักอาศัย หรือ ใกล้สถานที่ทำงาน และด้านการส่งเสริมการตลาดผู้ให้บริการต้องการให้มีสื่อ Social Media เช่น Facebook, Line (3) ธุรกิจจะใช้เงินลงทุนเริ่มต้น 2 ล้านบาท มีระยะคืนทุน ในเวลา 1 ปี

คำสำคัญ: ร้านซักอบรีด พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ การตัดสินใจใช้บริการ

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

สังกัด¹ โรงเรียนราชมงคลมณฑล ห้วยหิน

ที่อยู่: 35/9 ซ.หัวถนน 23 ถนน เพชรเกษม ต.หนองแก อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ 77110

อีเมล: natthawat.khu@rmutr.ac.th

Business Plan of Laundry Shop in Nawong Subdistrict Mueang District Phetchaburi

Natthawat Khamkhao¹

Abstract

The purposes of this research were to: (1) study the laundry customer's behavior in Nawung subdistrict, Mueng district, Phetchaburi province. (2) study the factors that effect to make a decision using of laundry customer in Nawung subdistrict, Mueng district, Phetchaburi province. (3) make a laundry's business plan in Nawung subdistrict, Mueng district, Phetchaburi province. This quantitative research are 337 people that is conducted by stratified sampling and proportionate sampling. This is computed by Taro Yamane's formula and use Google Form to compile the data. The reliability statistics is specified 95 percentages and the error scale is specified 5 percentages that is analyzed the data by descriptive statistic are as follows; frequency, percentage, average and standard deviation. The results are as follows. (1) The behavior information that they use laundry service 24 hours, they think that comfortably and fast to use any kinds of washing machine. They use laundry service twice a week, the time is 6.00 to 9.00 p.m. on Saturday. The service charge is 30 baths. They are known about laundry by themselves and they agree to have the application to service. They almost iron by themselves and never use the iron clothes service. (2) The analysis result information are about the service factors (4PS) in service, the customer focus on the laundry quality. The service charge, customer focus on showing the price card. The service factor, customer focus on service place nearly the dormitory or work place. The marketing factor, customer need to promote by using social media such as Facebook and Line. (3) The investment in this business starts at 2 million. The outcome pay back investments in 1 years.

Keywords: Laundry, customer's behavior, decision of service.

Type of Article: Research Article

Affiliation¹ Chomkluen HuaHin

Address: 35/9 Soi Hua Thanon 23, Phetkasem Road, Nong Kae Subdistrict, Hua Hin District, Prachuap Khiri Khan Province 77110

E-mail: natthawat.khu@rmutr.ac.th

บทนำ

ในปัจจุบันการขยายตัวของความเป็นเมืองมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยมีการขยายตัวของความเป็นเมืองมาตั้งแต่ทศวรรษ 1960 คาดว่าในปี 2050 ประชากรจะเพิ่มขึ้นอีกกว่า 11 ล้านคน อนาคตประเทศไทยกว่าร้อยละ 73 จะกลายเป็นคนเมือง ประเทศไทย ปี 2558 มีการเปิดตัวคอนโดมิเนียมจำนวนมาก จนทำให้มูลค่าตลาดรวมสูงสุดเป็นประวัติการณ์อยู่ที่ 2.07 แสนล้านบาท และอัตราการเติบโตของความเป็นเมืองขยายตัวไปยังพื้นที่ต่างจังหวัดเพิ่มมากขึ้น ส่งผลด้านเศรษฐกิจและการปรับตัวของชุมชนในพื้นที่ต่างจังหวัดซึ่งมีการประกอบธุรกิจใหม่ ๆ คล้ายคลึงกับลักษณะในเมืองใหญ่ ผู้อยู่อาศัยในแหล่งชุมชนสังคมเมืองต้องดำเนินชีวิตอย่างเร่งรีบ ผู้หญิงต้องทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้เสริมจึงต้องการความคล่องตัว ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย จึงทำให้บุคคลเหล่านี้หันมาใช้บริการ ชัก อบ ริด โดยกลุ่มคนเหล่านี้ยอมจ่ายเงินเพื่อซื้อความสะดวกสบาย ธุรกิจ ชัก อบ ริดในปัจจุบันร้านชัก-อบ-ริดและธุรกิจร้านซักผ้าหยอดเหรียญ มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องและสร้างโอกาสทางธุรกิจจำนวนมากกับผู้ประกอบการทั่วประเทศ โดยการจัดตั้งธุรกิจร้านชักอบริด มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่องโดยมีปัจจัยมาจากไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิตของคนในสังคมที่ต้องการความสะดวกสบายการพัฒนาของธุรกิจไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี การตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ตัวเลือกในการให้บริการ การออกแบบฟังก์ชันรวมของธุรกิจกิจ รวมทั้งทำเลที่ตั้งที่สามารถตอบโจทย์แหล่งชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

ในปัจจุบันร้านชักอบริดในเขตพื้นที่ตำบลนาข่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีการก่อสร้างอาคารหอพักเพื่อให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไปเข้าพักอาศัย ซึ่งการซักผ้าเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน จากการสำรวจร้านชักอบริดบริเวณพื้นที่ตำบลนาข่วงมาร้านชักอบริดเพียง 3 ร้านเท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้บริการในพื้นที่ อีกทั้งผู้ห้องเช่าบางแห่งยังมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ ไม่มีพื้นที่ในการตากผ้า หรือ ไม่สะดวกในการซื้อเครื่องซักผ้ามาใช้งานด้วยตนเอง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการทำแผนธุรกิจร้านชักอบริดในเขตพื้นที่ตำบลนาข่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อศึกษาพฤติกรรมและการตัดสินใจของผู้ใช้บริการและเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหรือพัฒนาการให้บริการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสอดคล้องต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการชักอบริดในเขตพื้นที่ตำบลนาข่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการชักอบริดของผู้ใช้บริการในเขตพื้นที่ ตำบลนาข่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อจัดทำแผนธุรกิจร้านชักอบริดในเขตพื้นที่ตำบลนาข่วง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

การทบทวนวรรณกรรม

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด

Baan Suan Farm (2016) ให้ข้อมูลว่า เอ็ดมันด์ เจอโรม แมครีธ ได้สร้างแนวคิดทฤษฎีส่วนประสมทางการตลาด 4Ps เพื่อใช้เป็นวิธีปฏิบัติด้านการตลาดพื้นฐานเบื้องต้น ประกอบด้วย (1) Product ด้านผลิตภัณฑ์ (2) Price ด้านราคา (3) Place ด้านสถานที่ (4) Promotion ด้านการส่งเสริมการตลาด ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดมาปรับใช้ในการสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการซักอบรีด ในเขตพื้นที่ตำบลนาเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกแบบจำลองโมเดลธุรกิจ

รุจเรขา วิทยายุทธภูมิ (2557) ให้ข้อมูลว่า อเล็กซานเดอร์ ออสเทอร์วัลเดอร์ ได้ออกแบบแนวคิดแบบจำลองโมเดลทางธุรกิจ (Business Model Canvas : BMC) โดยกำหนดองค์ประกอบสำคัญ 9 ส่วนสำคัญ ซึ่งแต่ละส่วนจะมีตัวเลขกำกับอยู่เพื่อให้ง่ายต่อการเขียนและการวิเคราะห์ เมื่อเขียนไล่ตามลำดับที่กำหนดไว้จะเป็นการช่วยไล่ระดับทางความคิดเพื่อให้สามารถเขียนออกมาได้ชัดเจน โดยทั้ง 9 ช่อง ได้แก่ (1) Customer segment (กลุ่มลูกค้า) (2) Value proposition (คุณค่าของสินค้าและบริการ) (3) Customer relationship (ความสัมพันธ์กับลูกค้า) (4) Revenue streams (รายรับ) (5) Cost structure (รายจ่าย ต้นทุน) (6) Key resources (ทรัพยากรหลัก) (7) Key activities (กิจกรรมหลัก) (8) Key partners (ผู้ร่วมงานหลัก) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบจำลองโมเดลธุรกิจ เพื่อวางแผนการดำเนินธุรกิจเบื้องต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(1) แผนธุรกิจ พุทธิ วรชาติ (2564) เรื่อง แผนธุรกิจร้านสะดวกซัก 24 ชั่วโมง ภายใต้แบรนด์ “One for All Laundry” ผู้วิจัยสรุปได้ว่าธุรกิจร้านสะดวกซัก 24 ชั่วโมง นี้มีความน่าสนใจและคุ้มค่าแก่การลงทุน โดยสังเกตจากผลอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) 25.72% ซึ่งมากกว่าต้นทุนถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเงินทุน (WACC) ที่ 6.48% มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ(NRV) 1,798,099 บาท และมีระยะเวลาคืนทุนภายใน 3 ปี 1 เดือน

(2) แผนธุรกิจ ปุณพจน์ วงศ์วิวัฒน์ไชย (2560) เรื่อง แผนธุรกิจ Addict Laundry ผู้วิจัยสรุปได้ว่าธุรกิจร้านซักอบรีดเป็นธุรกิจที่น่าสนใจ เนื่องจากแนวโน้มอุตสาหกรรมทางธุรกิจมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องอันเป็นผลมาจากการขยายตัวของสังคมเมืองและแหล่งที่อยู่อาศัย ซึ่งมีความน่าสนใจโดยสังเกตจากอัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) ที่สูงกว่าต้นทุนของกิจการโดยมีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) ไม่เกิน 3 ปี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนกระบวนการ ดังนี้ (1) ศึกษางานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (2) ศึกษาสถานะตลาดอุตสาหกรรม (3) กำหนดแนวคิดทางธุรกิจ (4) ศึกษาพฤติกรรม / การยอมรับของผู้บริโภค โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้พักอาศัยในพื้นที่ตำบลนาเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 2,147 คน ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิแบบมีสัดส่วน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้จำนวน 337.18 คน ผู้วิจัยจึงต้องเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 ชุด โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจำนวน 3 คน ซึ่งแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน

ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่อยู่อาศัย ตอนที่ 2 พฤติกรรมของผู้ใช้บริการชกอบริด ประกอบด้วย ประเภทการให้บริการชกอบริด เหตุผลที่สนใจใช้บริการ รูปแบบเครื่องชกที่นิยมใช้บริการ ความถี่ในการใช้บริการต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาที่ใช้บริการ วันที่นิยมใช้บริการ อัตราค่าบริการต่อครั้ง สื่อหรือบุคคลที่ทำให้รู้จักสถานที่ให้บริการ ความคิดเห็นของการมี Application ให้บริการ ประเภทการรีดเสื้อผ้า อัตราค่าบริการรีดผ้าในแต่ละครั้ง ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านชกอบริด ประกอบด้วย ด้านบริการ ด้านราคา ด้านสถานที่และด้านการส่งเสริมการตลาด ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ (5) ออกแบบโมเดลธุรกิจ (BMC Model) (6) จัดทำแผนธุรกิจร้านชกอบริด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำแบบสำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ใช้บริการในเขตพื้นที่ตำบลนาวัง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านพฤติกรรมการใช้บริการชกอบริด: กรณีผู้ใช้บริการในเขตตำบลนาวัง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการร้านชกอบริด ในเขตตำบลนาวัง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บริการร้านชกอบริด พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 61.71 อายุ 16 – 25 ปี จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 54.57 สถานภาพสมรสเป็นโสด จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 65.14 ระดับการศึกษาปริญญาตรี / กำลังศึกษาปริญญาตรีจำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 61.14 อาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 49.43 ยังไม่มีรายได้จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 38.29 อาศัยที่ห้องเช่า / อพาร์ทเมนต์ / คอนโดมิเนียม / หอพักจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 62.29

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ใช้บริการร้านชกอบริด พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เลือกใช้บริการประเภทร้านสะดวกชก 24 ชั่วโมง จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 โดยให้ความสำคัญในความสะดวก รวดเร็ว จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 เลือกเครื่องชกผ้าแบบใดก็ได้ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 41.43 ใช้บริการ 2 ครั้ง/สัปดาห์ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 39.71 ในช่วงเวลา 18.01 – 21.00 น. จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.71 ในวันวันเสาร์ จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 36.57 อัตราค่าบริการ 30 บาท จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 45.43 ซึ่งพบเห็นด้วยตนเอง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 54.57 เห็นด้วยในการมี Application ในการให้บริการ จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 92.57 รีดผ้าด้วยตนเอง จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 72.29 และไม่เคยใช้บริการรีดผ้าจึงไม่ทราบราคาในการจ้างรีดผ้า จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 45.14

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านชกอบริด พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านชกอบริด ทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้ ด้านบริการ พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในคุณภาพของการชกอบ ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.6589) รองลงมาคือจำนวนเครื่องที่ให้บริการเพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.6277) เครื่องชกอบมีอยู่ในสภาพที่พร้อมให้บริการ ($\bar{X}$ = 4.49, S.D. = 0.6321)

ผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์ และเครื่องใช้มีมาตรฐานและทันสมัย ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.6586) และเครื่องที่ให้บริการใช้งานง่าย ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.6245) ตามลำดับ ด้านราคา พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการมีป้ายอัตราค่าบริการแจ้งให้ทราบ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.6091) รองลงมาคือมีช่องทางในการชำระเงินที่สะดวก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.6324) และอัตราค่าบริการมีความเหมาะสมกับคุณภาพ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.7008) ตามลำดับ ด้านสถานที่ พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสถานที่ให้บริการใกล้ที่พักอาศัย / ใกล้ที่ทำงาน ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.6631) ความสะอาดของสถานที่ทำงาน ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.6450) สถานที่ให้บริการมีบริเวณที่ลูกค้าสามารถนั่งรอได้ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.6633) มีพื้นที่จอดรถเพียงพอ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.6892) สถานที่ให้บริการมีสิ่งอำนวยความสะดวก (ตู้อาหารอัตโนมัติ Wifi ฯลฯ) ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.7344) ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการมีสื่อ Social Media เช่น Facebook, Line ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.7811) มี Application แจ้งข้อมูลข่าวสาร ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.8257) มีป้ายโฆษณา/ป้ายผ้า ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.7445) มีการบอกเล่าปากต่อปาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.7550) มีระบบสมาชิกและสามารถสะสมการใช้ เพื่อรับส่วนลดหรือของสมนาคุณ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.9088) มีพนักงานคอยให้บริการ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.8944) และมีแผ่นพับ/ใบปลิว ประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.8898)

ตอนที่ 4 ด้านข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ พบว่า ผู้ใช้บริการให้ข้อเสนอแนะว่าควรมีการนำ Application มาใช้ เพื่อให้สะดวกมากขึ้น และอยากได้ร้านที่สบายตา ผ่านคลายจากผลการสำรวจผู้วิจัยได้นำมาปรับโมเดลแบบจำลองทางธุรกิจและแผนธุรกิจ ดังนี้

กลยุทธ์ผลิตภัณฑ์และการบริการ

ร้าน Umbrella ชัก อบ รีด มีการรับประกันคุณภาพความสะอาดของผ้าด้วยระบบน้ำที่มีคุณภาพได้มาตรฐานทางการผลิต ISO และ CE ระดับสากล มีจำนวนเครื่องซักพร้อมอบผ้า จำนวน 12 เครื่องตลอด 24 ชั่วโมง เพิ่มความสะดวกด้วยการให้บริการผ่าน Application ในการจองเครื่องซักผ้า ชำระเงินพร้อมทั้งแจ้งเตือนก่อนการซักเสร็จสิ้น 15 นาที มีระบบรักษาความปลอดภัยด้วยกล้องวงจรปิด ซึ่งเครื่องซักผ้าจะมีระบบการ Lock เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถใส่รหัสปลด Lock ผ่าน Application เพื่อป้องกันเสื้อผ้าสูญหาย รวมทั้งทางร้านยังมีการออกแบบร้านให้มีความรู้สึกอบอุ่น ง่ายไม่สับสน ให้ความรู้สึกเหมือนอยู่บ้านและการบริการโดยพนักงานให้คอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

กลยุทธ์ราคา

ร้าน Umbrella ชัก อบ รีด ได้กำหนดราคาโดยอิงจากคู่แข่งและความทันสมัยของการให้บริการของทางร้าน จึงกำหนดราคาการบริการสะดวกซัก เริ่มต้นที่ 30 บาท และซักโดยพนักงานเริ่มต้นที่ 10 บาท/ชิ้น และมีการลดราคาตาม Promotion ที่ร้านกำหนด มีป้ายบอกราคาที่ชัดเจน รวมทั้งสามารถชำระเงินผ่าน Application ได้

กลยุทธ์ช่องทางจัดจำหน่าย

ร้าน Umbrella ชัก อบ รีด เลือกทำเลที่ตั้งหน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เพื่อให้นักศึกษาที่พักอาศัยหอพักในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีและบริเวณใกล้เคียง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการใช้บริการได้เกิดความสะดวกในการใช้บริการมากที่สุด มีการดูแลความสะอาดของร้านรวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์อยู่เสมอ มีพื้นที่ให้ลูกค้านั่งรอเสื้อผ้า มีพื้นที่จอดรถขนาด 6 × 5 เมตร มีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่นตู้อาหารอัตโนมัติ Wifi ตู้จำหน่ายน้ำยาอัตโนมัติ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ

กลยุทธ์ด้านการส่งเสริมการตลาด

ร้าน Umbrella ชัก อบ รีด มีการจัด Promotion ในการส่งเสริมการตลาด ดังนี้

- สมาชิกใหม่รับส่วนลด 20 บาท เป็นเวลา 1 เดือน
- กลุ่มนักศึกษา หากมาชักเป็นคู่ รับทันที 10 บาท
- กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา ให้บริการ รับ-ส่งฟรี และรับส่วนลดทันที 10 บาท
- สะสมแต้มการชักผ้า Application ครบ 10 ครั้ง ชักฟรี 1 ครั้ง
- ใช้บริการสะดวกชัก 24 ชั่วโมง ในวันอังคาร รับฟรี น้ำยาซักคุณภาพ
- ใช้บริการสะดวกชัก ในวันที่ 11 เดือน 11 เวลา 10.00 – 12.00 น. ในราคา 11 บาท
- กด Like กด Share ให้บริการรีดผ้าฟรี (การใช้บริการครั้งแรก)

แผนการบริการ

ร้าน Umbrella ชัก อบ รีด แบ่งรูปแบบการบริการออกเป็น 2 รูปแบบ คือ สะดวกชัก 24 ชั่วโมงและชัก อบ รีด โดยพนักงาน โดยทั้งสองรูปแบบจะนำนวัตกรรมด้านการบริการมาปรับใช้ โดยนำ Application มาให้บริการ ซึ่งลูกค้าสามารถตรวจสอบเครื่องชักผ้าได้ว่ามีเครื่องว่างหรือไม่ สั่งจอง ชำระเงิน และตรวจสอบการระยะเวลาในการส่งเสื้อผ้า รวมถึงจะมีการแจ้งเตือนก่อนหมดเวลาชัก 15 นาที เพื่อความสะดวก รวดเร็วและความทันสมัยของการให้บริการ ในด้านการชัก อบ รีด โดยพนักงาน ลูกค้าสามารถแจ้งพิกัดผ่าน Application เพื่อให้ทางร้านไปรับเสื้อผ้า ณ สถานที่ที่กำหนด หลังจากพนักงานดำเนินการเสร็จสิ้นตามตกลงแล้วพนักงานจะแจ้งข้อมูลเข้า Application เพื่อให้ลูกค้าทราบและชำระค่าบริการ

แผนการบริหารจัดการ

ร้าน Umbrella ชักอบรีด มีการบริหารจัดการบุคลากรโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ งานบริการ ประกอบด้วย พนักงานให้บริการชัก อบ รีด จำนวน 2 คน และงานบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วยพนักงานการเงิน บัญชี รวมถึงการขายและการตลาด จำนวน 1 คน ทั้งนี้ ยังมีผู้จัดการร้านที่ดูแล ควบคุมงานทั้ง 2 ส่วน

แผนการเงิน

ร้าน Umbrella ชักอบรีด ใช้เงินลงทุนเริ่มต้น 2 ล้านบาท โดยใช้ระยะในการคืนทุน 1 ปีแสดงให้เห็นว่าธุรกิจร้านสะดวกชัก 24 ชั่วโมง นี้มีความน่าสนใจและคุ้มค่าแก่การลงทุน

แผนฉุกเฉิน

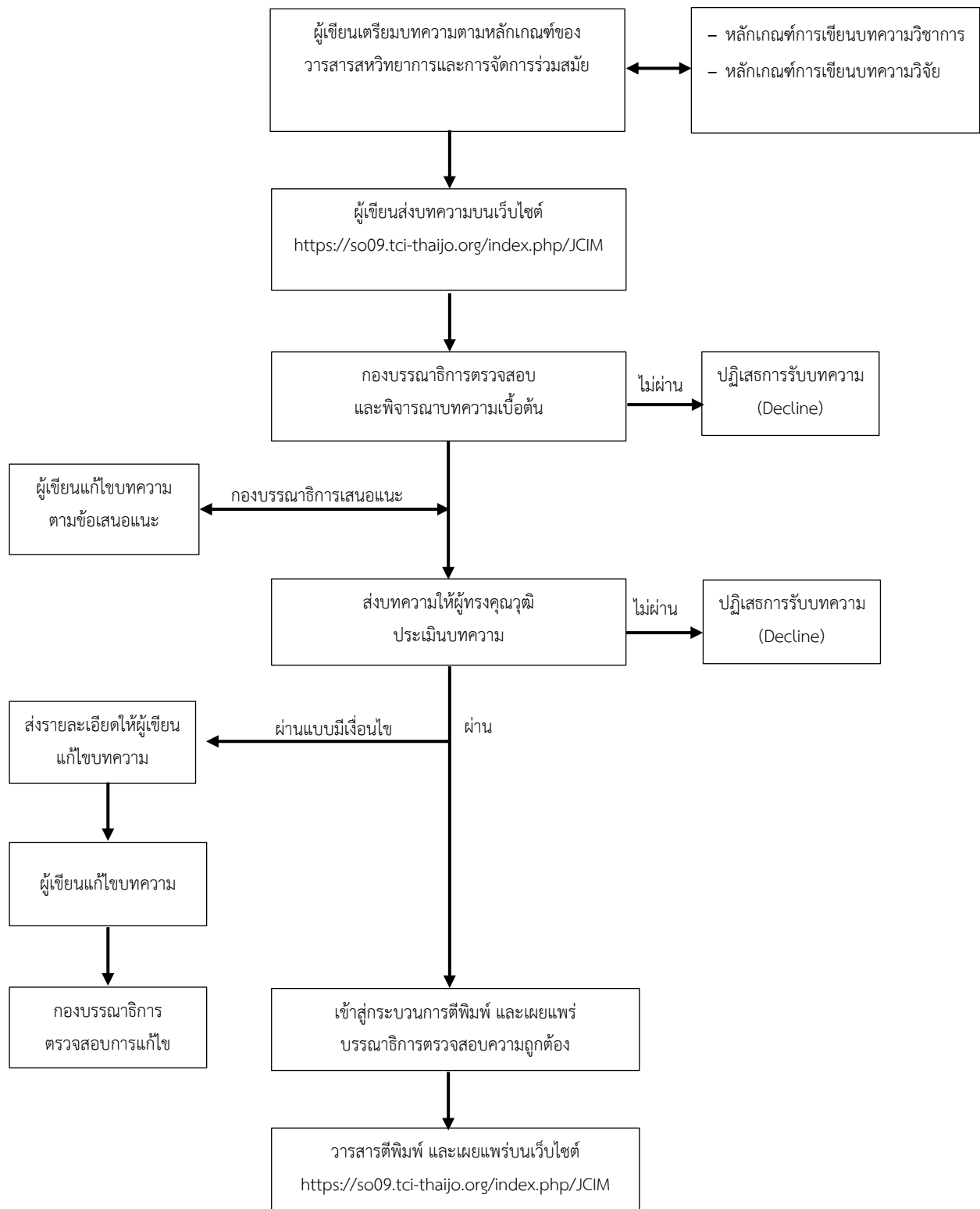
กรณียอดผู้ใช้บริการลดลง อาจทำการสำรวจความต้องการของตลาดและจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เพื่อจูงใจผู้ใช้บริการ หากเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอการดำเนินธุรกิจ อาจทำการกู้ยืมเงินจากธนาคาร ในกรณี

ที่มีการปรับตามแผนที่วางไว้แล้วกิจการยังดำเนินต่อไปไม่ได้จำเป็นต้องปิดกิจการและปล่อยให้เช่าพื้นที่ หรือเปลี่ยนกิจการเพื่อหารายได้ในช่องทางอื่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ปณพจน์ วงศ์วิวัฒน์ไชย. (2560). แผนธุรกิจ *Addict Laundry*. เข้าถึงได้จาก: http://dspace.bu.ac.th/bitstream/123456789/3920/1/punnapoj_wong.pdf, 17 กันยายน 2566.
- พุทธิ วรชาติ. (2564). แผนธุรกิจร้านสะดวกซัก 24 ชั่วโมง ภายใต้แบรนด์ “One for All Laundry”. เข้าถึงได้จาก:
<https://archive.cm.mahidol.ac.th/bitstream/123456789/4260/1/TP%20BM.074%202564.pdf>, 17 กันยายน 2566.
- รุจเรขา วิทยายุทธภูมิกุล. (2557). *Business Model Generation คู่มือสร้างโมเดลธุรกิจ*. เข้าถึงได้จาก: file:///C:/Users/natthawat20khamkhao/Downloads/surapol,+Journal+manager,+Book+Review.pdf, 17 กันยายน 2566.
- Baan Suan Farm. (2016). *E. JEROME MCCARTHY เจ้าของแนวคิด 4PS*. เข้าถึงได้จาก : <https://dekmarketing.blogspot.com/2016/07/e-jerome-mccarthy-4ps.html>, 17 กันยายน 2566.

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย



จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัยอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์) และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA. (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีส่วนร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาทหน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มี ผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา
12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกดและไม่ควรพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน, ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิจัยและผลงานวิชาการด้านสังคมศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมอลงในวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อน กระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์

- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง

- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม

- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

การส่งต้นฉบับ

1) **การตั้งค่านำกระดาษ** ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว ภาษาไทยใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ตั้งค่านำกระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพ และตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ ภาพที่ 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

2) **ชื่อเรื่อง** ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

3) **ชื่อผู้เขียน** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องด้านขวา

4) **ระบุชื่อต้นสังกัด** หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมลล์อยู่ใต้คำสำคัญ

5) **มีบทคัดย่อ** ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำต่อบทคัดย่อ

6) **กำหนดคำสำคัญ (Keywords)** ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)

8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรางค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด และวารภรณ์ สารอินมุล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนวย บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสองราย เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิง มากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : สมชาย ภาณุสนธิ์วัฒน์. (2549). การบริหารเชิงกลยุทธ์ STRATEGIC MANAGEMENT (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร,/ปีที่/(ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : ภคมน โภคะธีรกุล. (2562). แนวทางการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป. *สารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน*, 1(2), 116-125.

Pensirivarusup, J. (2022). Causal factors influencing attitudes on consumption behavior through perceived quality of functional drink products for beauty. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(2), 366-378.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับคุณวุฒิวิทยานิพนธ์ วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: สุภาพร เพชรรัตน์. (2565). การพัฒนากลยุทธ์ตลาดสำหรับวิสาหกิจชุมชนในกลุ่มประเภทอาหารแปรรูปจากสับปะรดในเขตภาคกลางตอนล่าง 2 (คุณวุฒิวิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

Meesangpant, M. (2022). Development of quality management in the cosmeceutical industry (Doctoral Dissertation). Rajamangala University of Technology Rattanakosin.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี,/จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : ธีรพงศ์ ประดิษฐ์กุล. (2563). กลยุทธ์ทางการตลาดสมัยใหม่ที่น่าสนใจ บางอย่างคุณอาจคาดไม่ถึง. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2565, จาก <https://www.thaiprint.org/2020/11/vol127/knowledge127-03/>

Clark, D. (1999). Instructional system design: The ADDIE model. Retrieved October 12 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>

การส่งบทความ

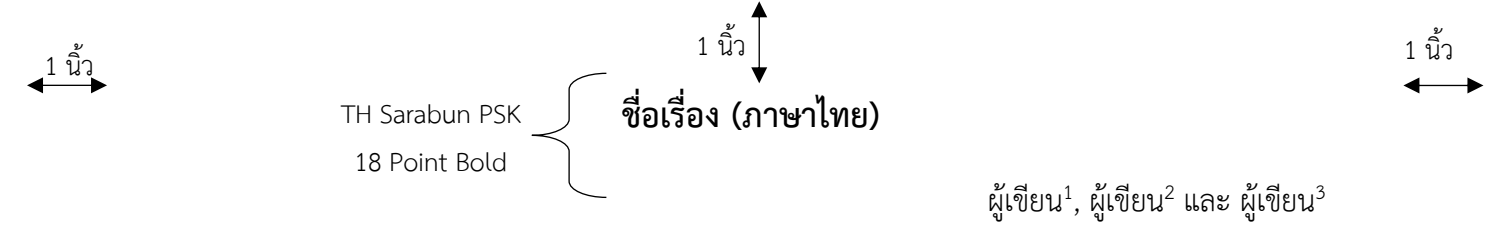
ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/JCIM/index>

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) เนื้อเรื่อง แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ
- 4) องค์ความรู้จากการศึกษา ระบุองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับเข้าใจง่าย
- 5) บทสรุป
- 6) เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย



บทคัดย่อ → 16 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

16 Point Bold คำสำคัญ : 1.....; 2.....; 3..... 16 Point

ประเภทบทความ: บทความวิชาการ

การอ้างอิง:

.....

สังกัด¹
ที่อยู่:
อีเมล:
สังกัด²
สังกัด³

12 Point

Title (English)

Author¹, Author² and Author³

Abstract → 16 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords :** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Type of Article: Academic Article

สังกัด¹
ที่อยู่:
อีเมล:
สังกัด²
สังกัด³ } 12 Point

บทนำ

16 Point {

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

เนื้อหา 1

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เนื้อหา 2

18 Point Bold

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ฯลฯ

องค์ความรู้จากการศึกษา

16 Point

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

สรุป

18 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

เอกสารอ้างอิง

18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาล่ำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตนมณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., and Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ
- 2) บทนำ
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย
- 4) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- 5) การทบทวนวรรณกรรม เขียนครอบคลุมถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- 6) กรอบแนวคิดการวิจัย
- 5) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ระบุองค์ความรู้ที่ได้อันเป็นผลมาจากการวิจัย ผ่านการสังเคราะห์ ออกมาในรูปแบบของ แผนภูมิ แผนภาพ หรือ ผังมโนทัศน์ พร้อมทั้งการอธิบายที่รัดกุมเข้าใจได้ง่าย
- 9) สรุป ระบุข้อสรุปที่สำคัญ
- 10) ข้อเสนอแนะ
 - (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
- 11) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

ตัวอย่างการเขียนบทความวิจัย เพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย)

1 นิ้ว

1 นิ้ว

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

บทคัดย่อ → 16 Point Bold

16 Point

16 Point Bold คำสำคัญ : 1.....; 2.....; 3..... 16 Point

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

สังกัด¹
ที่อยู่:
อีเมล:
สังกัด²
สังกัด³

12 Point

Title (English)

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

Abstract → 16 Point Bold

16 Point {
.....
.....
.....

16 Point Bold **Keywords:** 1.....; 2.....; 3..... } 16 Point

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Affiliation¹

Address:

E-mail:

Affiliation²

Affiliation³

E-mail:

บทนำ } 18 Point Bold

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูลงานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ (practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมาได้มีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดยใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็นอย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่

16 Point { กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนวทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้เสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะเขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 18 Point Bold

16 Point {

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 18 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม } 18 Point Bold

16 Point {

เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ได้ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของความรู้นี้ได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

1.
2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการวิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย

18 Point Bold

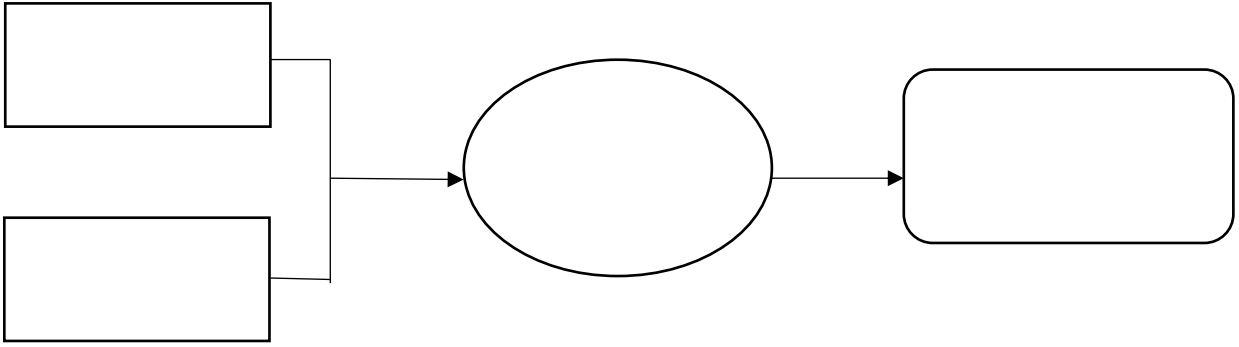
งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ... ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

16 Point



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

18 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

อภิปรายผลการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

.....ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

18 Point Bold

16 Point

ระบอบองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

สรุป

18 Point Bold

16 Point

สรุปในภาพรวมของบทความ

ข้อเสนอแนะ

18 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

เอกสารอ้างอิง

18 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ. (2556). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: เทคนิคแผนที่นำทางการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ฉัตรชัย นาลำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thoraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ (Online Submission) สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/JCIM>